

RÅDETS FÖRORDNING (EG) NR 2100/94
av den 27 juli 1994
om gemenskapens växtförädlarrätt

Europeiska gemenskapernas officiella tidning nr L 227 , 01/09/1994 S. 0001 - 0030

Ändringar:

Genomf. gm [395R1238](#) (EGT L 121 01.06.95 s.31)

Genomf. gm [395R1239](#) (EGT L 121 01.06.95 s.37)

Ändr. gm [395R2506](#) (EGT L 258 28.10.95 s.3)

Rättslig grund: (Art. 19.2) [396R2470](#) (EGT L 335 24.12.96 s. 10)

Text:

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2100/94 av den 27 juli 1994 om gemenskapens växtförädlarrätt

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 235 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag(1),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande(2),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande(3),

med beaktande av följande:

Det finns en rad särskilda problem beträffande vilken form av industriellt rättsskydd som skall tillämpas i fråga om växtsorter.

Ordningarna för industriellt rättsskydd för växtsorter har inte harmoniserats på gemenskapsnivå och regleras följaktligen fortfarande av medlemsstaternas lagstiftningar vilka inte är enhetliga.

Mot bakgrund av detta är det lämpligt att inrätta en gemenskapsordning som även om den existerar jämsides med de nationella ordningarna ändå möjliggör beviljande av ett industriellt rättsskydd som är giltigt i hela gemenskapen.

Genomförandet och tillämpningen av denna gemenskaps-ordning bör inte handhas av medlemsstaternas myndigheter utan av en gemenskapsmyndighet med status som juridisk person, "Gemenskapens växtsortmyndighet".

Ordningen bör också ta hänsyn till teknikutvecklingen inom växtförädling, däribland bioteknologi. För att stimulera förädling och utveckling av nya sorter bör det finnas ett bättre skydd för alla växtförädlare än i dagsläget, dock utan att detta oberättigat försämrar tillgången till skydd i allmänhet eller när det gäller vissa förädlingstekniker.

Sorter av alla växtsläkten och växtarter bör kunna skyddas.

Sorter som kan skyddas skall uppfylla internationellt erkända krav, dvs. vara särskiljbara, enhetliga, stabila och nya, samt vara försedda med en fastställd sortbenämning.

Det är viktigt att fastställa en definition av en växtsort för att säkerställa att ordningen fungerar tillfredsställande.

Denna definition är inte avsedd att ändra definitioner som redan kan ha fastställts inom området för immateriellt rättsskydd, särskilt inom patentområdet, eller att ändra eller utesluta tillämpning av lagar om skydd av produkter, däribland växter och växtmaterial, eller förfaranden som omfattas av andra liknande former av industriellt rättsskydd.

Det är emellertid i hög grad önskvärt att ha en gemensam definition på båda dessa områden. Därför bör lämpliga ansträngningar på internationell nivå för att uppnå en sådan gemensam definition stödjas.

För beviljande av gemenskapens växtförädlarrätt är en utvärdering av sorternas viktigaste kännetecken nödvändig.

Det behöver för dessa kännetecken emellertid inte finnas någon koppling till deras ekonomiska betydelse.

Ordningen måste också klart ange vem som har rätt till skydd enligt gemenskapens växtförädlarrätt. I vissa fall kan flera personer gemensamt ha rätt till den och inte bara en. Det är nödvändigt att fastställa bestämmelser om den formella rätten att lämna in en ansökan.

Ordningen bör också definiera uttrycket "rättsinnehavare" som används i denna förordning. När uttrycket "rättsinnehavare" utan närmare uppgifter används i denna förordning, bland annat i artikel 29.5, skall innebörden vara densamma som i artikel 13.1.

Eftersom den rättsliga verkan av gemenskapens växtförädlarrätt bör vara enhetlig i hela gemenskapen, bör det klart anges vilka affärstransaktioner som kräver rättsinnehavarens samtycke. Skyddets räckvidd bör i förhållande till de flesta nationella ordningar utvidgas till att omfatta visst material av sorten för att ta hänsyn till handel via länder utanför gemenskapen utan skydd. Införandet av principen om konsumtion av rättigheter skall emellertid säkerställa att skyddet inte blir för omfattande.

För att stimulera växtförädling skall ordningen i princip upprätthålla den internationellt erkända regeln om fri tillgång till skyddade sorter för utveckling av nya sorter och för utnyttjande av dessa nya sorter.

I vissa fall då den nya sorten, även om den är särskiljbar, är väsentligen avledd från den ursprungliga sorten bör en viss form av beroende av rättsinnehavaren till den ursprungliga sorten fastställas.

394R2100

Utövatdet av rättigheter knutna till gemenskapens växtförädlarrätt skall underställas begränsningar fastställda i bestämmelser som skall antas med hänsyn till allmänintresset.

Detta omfattar bland annat att jordbruksproduktionen skall säkras. Jordbrukare bör därför tillåtas att på vissa villkor använda skördeprodukten för förökningsändamål.

Det skall säkerställas att dessa villkor fastställs på gemenskapsnivå.

Under vissa omständigheter bör också tvångslicenser tillåtas med hänsyn till allmänintresset, vilket kan omfatta behovet av att förse marknaden med material med särskilda egenskaper eller av att fortsätta uppmuntra vidare förädling.

Användningen av fastställda sortbenämningar bör göras obligatorisk.

Gemenskapens växtförädlarrätt bör i princip ha en giltighetstid på minst 25 år eller, beträffande vinstockar och träd, minst 30 år. Andra orsaker för upphörande bör också fastställas.

Gemenskapens växtförädlarrätt ingår i rättsinnehavarens egendom och dess ställning i förhållande till icke-harmoniserade bestämmelser i medlemsstaterna, särskilt inom civilrätten, måste därför klargöras. Detta gäller även biläggandet av tvister om intrång och i fråga om rätten till skydd enligt gemenskapens växtförädlarrätt.

Det är nödvändigt att säkerställa att den fullständiga tillämpningen av principerna i ordningen för gemenskapens växtförädlarrätt inte försvagas genom verkningarna av andra ordningar. Därför bör det, i överensstämmelse med medlemsstaternas befintliga internationella förpliktelser, fastställas bestämmelser om förhållandet till andra former av industriellt rättsskydd.

Det är absolut nödvändigt att undersöka om och i vilken utsträckning villkoren för skydd enligt andra former av industriellt rättsskydd, som t. ex. patent, bör anpassas eller på annat sätt ändras för att uppnå överensstämmelse med ordningen för gemenskapens växtförädlarrätt. Detta bör om nödvändigt fastställas genom ytterligare gemenskapslagstiftning i väl avvägda bestämmelser.

De uppgifter och befogenheter som åligger gemenskapens växtsortmyndighet, och dess överklagandenämnd, beträffande beviljande, upphörande eller efterkontroll av gemenskapens växtförädlarrätt samt offentliggöranden skall i största möjliga utsträckning bygga på de bestämmelser som utarbetats för andra ordningar. Detta skall även gälla myndighetens uppbyggnad och arbetsordning, samarbetet med kommissionen och medlemsstaterna, särskilt genom ett förvaltningsråd, provningsmyndigheternas medverkan vid teknisk provning, samt nödvändiga budgetmässiga åtgärder.

Myndigheten bör ta emot råd från och kontrolleras av förvaltningsrådet, som bör bestå av företrädare för medlemsstaterna och kommissionen.

Fördraget föreskriver inte andra befogenheter för antagande av denna förordning än dem i artikel 235.

I denna förordning tas hänsyn till befintliga internationella konventioner som t. ex. Internationella konventionen för skydd av växtförädlingsprodukter (UPOV-konventionen), Konventionen om europeiska patent (Europeiska patentkonventionen) och avtalet om handelsrelaterade aspekter på immateriella rättigheter, däribland handel med förfalskade varor. Genom denna förordning införs därför endast förbud mot patentering av växtsorter i den utsträckning som Europeiska patentkonventionen kräver detta, dvs. av växtsorter som sådana.

Denna förordning bör omprövas och nödvändiga ändringar genomföras som en följd av den framtida utvecklingen av tidigare nämnda konventioner.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

FÖRSTA DELEN

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Gemenskapens växtförädlarrätt

Genom denna förordning införs gemenskapens växtförädlarrätt som den enda formen i gemenskapen av industriellt rättsskydd för växtsorter.

Artikel 2

Enhetlig verkan av gemenskapens växtförädlarrätt

Gemenskapens växtförädlarrätt skall ha samma rättsliga verkan i hela gemenskapens territorium och får endast beviljas, överlåtas eller upphöra att gälla för hela detta territorium.

Artikel 3

Nationell växtförädlarrätt

Denna förordning skall inte påverka medlemsstaternas rätt att bevilja nationell växtförädlarrätt om inte annat följer av artikel 92.1.

Artikel 4

Gemenskapens växtsortsmyndighet

För tillämpningen av denna förordning upprättas en växtsortsmyndighet för gemenskapen, nedan kallad "Växtsortsmyndigheten".

ANDRA DELEN
MATERIELL RÄTT

KAPITEL 1
VILLKOR FÖR BEVILJANDE AV GEMENSKAPENS VÄXTFÖRÄDLARRÄTT

Artikel 5

Syfte med gemenskapens växtförädlarrätt

1. Gemenskapens växtförädlarrätt kan omfatta sorter av alla växtsläkten och växtarter, däribland hybrider mellan växtsläkten eller växtarter.
2. I denna förordning avses med "sort" en grupp av växter inom ett enskilt botaniskt taxon av lägst kända nivå som, oavsett om alla villkor för beviljande av växtförädlarrätt är uppfyllda, kan
 - definieras genom uttrycken av de kännetecken som är ett resultat av en bestämd genotyp eller kombination av genotyper,
 - särskiljas från alla andra växtgrupper genom uttrycken av minst ett av dessa kännetecken, och
 - betraktas som en enhet beträffande dess lämplighet att förökas oförändrad.
3. Ett växtgrupp består av hela växter eller delar av växter, om dessa delar är i stånd att ge upphov till hela växter, vilka nedan kallas "sortbeståndsdelar".
4. Uttrycken av de kännetecken som avses i punkt 2 första strecksatsen kan vara föränderliga eller oföränderliga mellan sortbeståndsdelar av samma slag, under förutsättning att även variationsnivån beror på genotypen eller kombinationen av genotyper.

Artikel 6

Sorter som kan skyddas

Gemenskapens växtförädlarrätt skall beviljas för sorter som är:

- a) särskiljbara,
- b) enhetliga,
- c) stabila, och
- d) nya.

Sorten skall dessutom vara försedd med en sortbenämning i enlighet med bestämmelserna i artikel 63.

Artikel 7

Särskiljbarhet

1. En sort skall anses vara särskiljbar om den beträffande uttrycken av kännetecken som är resultatet av en given genotyp eller kombination av genotyper tydligt skiljer sig från alla andra sorter vars existens är allmänt känd på den ansökningsdag som fastställs enligt artikel 51.
2. Existensen av en annan sort skall särskilt anses vara allmänt känd om det på ansökningsdagen som fastställs enligt artikel 51 förhåller sig på följande sätt:
 - a) Den omfattas av växtförädlarrätt eller är upptagen i ett officiellt register över växtsorter i gemenskapen eller en stat eller i en mellanstatlig organisation med behörighet inom detta område.
 - b) En ansökan har lämnats in om beviljande av växtförädlarrätt för sorten eller om dess införande i ett sådant officiellt register, under förutsättning att ansökan har lett till registrering eller införande under mellantiden.I tillämpningsföreskrifterna som fastställs i enlighet med artikel 114 kan anges ytterligare exempel på tillfällen då en sort skall anses vara allmänt känd.

Artikel 8

Enhetlighet

En sort skall anses vara enhetlig om den, bortsett från den variation som kan förväntas till följd av särskilda förhållanden vid dess uppförökning, är tillräckligt enhetlig beträffande uttrycken av de kännetecken som utgör grunden vid fastställandet av om sorten är särskiljbar, samt alla andra kännetecken som används vid beskrivning av sorten.

Artikel 9

Stabilitet

En sort skall anses vara stabil om uttrycken av de kännetecken som utgör grunden vid fastställandet av om sorten är särskiljbar, samt alla andra kännetecken som används vid beskrivning av sorten, förblir oförändrade efter upprepad förökning eller, om det handlar om en särskild förökningscykel, vid denna cykels slut.

394R2100

Artikel 10

Nyhet

1. En sort skall anses vara ny om sortbeståndsdelar eller skördematerial av sorten på den ansökningsdag som fastställs enligt artikel 51 inte har sålts eller på annat sätt överförs till andra av förädlaren, enligt definitionen i artikel 11, eller med dennes samtycke för utnyttjande av sorten

a) mer än ett år före ovannämnda dag inom gemenskapens territorium,

b) mer än fyra eller, beträffande träd eller vinstockar, mer än sex år före ovannämnda dag utanför gemenskapens territorium.

2. Överlåtelse av sortbeståndsdelar till ett officiellt organ ilagstadgat syfte eller till andra till följd av ett avtal eller annat rättsligt förhållande som sker uteslutande för produktion, reproduktion, förökning, behandling eller lagring skall inte anses utgöra överlåtelse till andra enligt punkt 1, under förutsättning att förädlaren behåller en exklusiv rätt att överlåta dessa och andra sortbeståndsdelar, och ingen ytterligare överlåtelse äger rum. Sådan överlåtelse av sortbeståndsdelar skall emellertid anses utgöra överlåtelse enligt punkt 1 om beståndsdelarna upprepade gånger används för produktion av en hybridsort, och om överlåtelse av sortbeståndsdelar eller av skördematerial av denna hybridsort äger rum.

Överlåtelse av sortbeståndsdelar av ett bolag enligt definitionen i artikel 58 andra stycket i fördraget till ett annat bolag av samma slag skall inte heller anses utgöra överlåtelse till andra, om ett av dem helt och fullt tillhör det andra eller om båda helt och fullt tillhör ett tredje bolag, under förutsättning att ingen ytterligare överlåtelse äger rum.

Denna bestämmelse skall inte tillämpas beträffande kooperativa sammanslutningar.

3. Överlåtelse av sortbeståndsdelar eller skördat material av sorten som framställs av växter som odlas för de syften som anges i artikel 15 b och 15 c och som inte används för vidare reproduktion eller förökning anses inte utgöra utnyttjande av sorten under förutsättning att ingen hänvisning görs till sorten vid överlåtelsen.

Ingen hänsyn skall heller tas till överlåtelse till andra om detta beror på, eller är en följd av, att förädlaren har visat upp sorten på en officiell eller officiellt erkänd utställning enligt definitionen i konventionen om internationella utställningar eller på en utställning i en medlemsstat som denna officiellt har erkänt som en sådan utställning.

KAPITEL 2

BERÄTTIGADE PERSONER

Artikel 11

Rätt till gemenskapens växtförädlarrätt

1. Rätt till gemenskapens växtförädlarrätt tillkommer den person som förädlat, eller upptäckt och utvecklat sorten, eller den till vilken rätten har övergått, båda - personen och den till vilken rätten har övergått - nedan kallade "förädlaren".

2. Om två eller flera personer gemensamt förädlat eller upptäckt och utvecklat sorten tillkommer rätten dessa personer eller dem till vilka rätten har övergått. Denna bestämmelse skall också gälla för två eller flera personer i fall där en eller flera av dem upptäckte sorten och den andra eller de andra utvecklade den.

3. Rätten tillkommer också förädlaren och varje annan person eller personer gemensamt, om förädlaren och den andra personen eller de andra personerna genom en skriftlig förklaring kommit överens om detta.

4. Om förädlaren är en anställd skall rätten till gemenskapens växtförädlarrätt fastställas i enlighet med nationell lagstiftning vad gäller det anställningsförhållande som rådde då sorten förädlades, eller upptäcktes och utvecklades.

5. Om rätten till gemenskapens växtförädlarrätt tillkommer två eller flera personer gemensamt i enlighet med punkt 2 - 4 kan en eller flera av dessa genom en skriftlig förklaring bemyndiga de övriga att ansöka om gemenskapens växtförädlarrätt.

Artikel 12

Rätt att ansöka om gemenskapens växtförädlarrätt

1. En ansökan om gemenskapens växtförädlarrätt får lämnas in av en fysisk eller juridisk person, eller av en sammanslutning som enligt gällande lagstiftning har status som juridisk person, under förutsättning att de är

a) medborgare i en medlemsstat eller i en annan stat som är medlem av den internationella unionen för skydd av växtförädlingsprodukter enligt innebörden i artikel 1 xi i internationella konventionen för skydd av växtförädlingsprodukter (1991 års akt), eller har sitt hemvist, sitt säte eller en anläggning i en sådan stat,

b) medborgare i en annan stat och inte uppfyller kraven i a beträffande hemvist, säte eller anläggning om kommissionen efter yttrande från det förvaltningsråd som avses i artikel 36 har beslutat detta. Ett sådant beslut kan vara avhängigt av att den andra staten beviljar skydd för sorter av samma botaniska taxon till medborgare i alla medlemsstaterna som motsvarar det skydd som beviljas i enlighet med denna förordning. Kommissionen skall fastställa huruvida detta villkor är uppfyllt.

2. En ansökan kan lämnas in gemensamt av två eller flera personer.

Artikel 13

Rättigheter i samband med gemenskapens växtförädlarrätt och förbjudna åtgärder

1. Gemenskapens växtförädlarrätt skall ha den verkan att innehavaren eller innehavarna av gemenskapens växtförädlarrätt, nedan kallat "rättsinnehavaren", har rätt att utföra de åtgärder som fastställs i punkt 2.

2. Utan att påverka tillämpningen av bestämmelserna i artiklarna 15 och 16 skall följande åtgärder kräva tillstånd från rättsinnehavaren när de avser sortbeståndsdelar eller skördat material av den skyddade sorten, båda nedan kallade "material":

- a) Produktion eller reproduktion (förökning).
- b) Behandling med avseende på förökning.
- c) Erbjudande till försäljning.
- d) Försäljning eller annan form av saluföring.
- e) Export från gemenskapen.
- f) Import till gemenskapen.
- g) Lagring i syfte att utföra de åtgärder som avses i a till f.

Rättsinnehavaren kan göra sitt tillstånd avhängigt villkor och begränsningar.

3. Bestämmelserna i punkt 2 skall endast tillämpas beträffande skördat material om det erhöles genom otillåten användning av sortbeståndsdelar från den skyddade sorten, och om rättsinnehavaren inte har haft en rimlig möjlighet att utöva sin rättighet i förhållande till dessa sortbeståndsdelar.

4. I tillämpningsföreskrifterna enligt artikel 114 kan det fastställas att punkt 2 i denna artikel även skall tillämpas i särskilda fall beträffande produkter som framställs direkt av material från den skyddade sorten. De kan endast tillämpas om dessa produkter framställs genom otillåten användning av material från den skyddade sorten, om rättsinnehavaren inte har haft en rimlig möjlighet att utöva sin rätt i förhållande till detta material. I den utsträckning punkt 2 gäller för direkt framställda produkter skall även dessa betraktas som "material".

5. Bestämmelserna i punkt 1-4 skall också gälla i förhållande till

- a) sorter som är väsentligen avledda från den sort för vilken gemenskapens växtförädlarrätt har beviljats, om inte denna sort i sig själv också är en väsentligen avledd sort,
- b) sorter som inte är särskiljbara i förhållande till den skyddade sorten i enlighet med bestämmelserna i artikel 7,
- c) sorter vars produktion kräver upprepade användning av den skyddade sorten.

6. Vid tillämpning av punkt 5 a skall en sort anses vara väsentligen avledd från en annan sort, nedan kallad "den ursprungliga sorten", när

- a) den är väsentligen avledd från den ursprungliga sorten eller från en sort som också är väsentligen avledd från den ursprungliga sorten,
- b) den är särskiljbar i förhållande till den ursprungliga sorten i enlighet med artikel 7, och
- c) den, bortsett från skillnader som beror på avledningsprocessen, väsentligen överensstämmer med den ursprungliga sorten beträffande uttryck av de kännetecken som är ett resultat av den ursprungliga sortens genotyp eller kombination av genotyper.

7. De avledningsprocesser som uppfyller minimi- villkoren i punkt 6 kan anges i tillämpningsföreskrifterna enligt artikel 114.

8. Utan att påverka tillämpningen av artiklarna 14 och 29 får utövandet av de rättigheter som är knutna till gemenskapens växtförädlarrätt inte bryta mot bestämmelser som fastställts med hänsyn till allmän moral, allmän ordning eller allmän säkerhet, skydd av människors och djurs liv och hälsa, bevarande av växter och miljö, skydd av industriell och kommersiell egendom, eller åtgärder i syfte att skydda konkurrens, handel eller jordbruksproduktion.

Artikel 14

Undantag från gemenskapens växtförädlarrätt

1. Trots vad som sägs i artikel 13.2 och i syfte att skydda jordbruksproduktionen är det tillåtet för jordbrukare att för förökning på mark i sina egna jordbruksföretag använda den skördeprodukt som de har erhållit genom att i sina egna företag använda förökningsmaterial av en sort, undantaget hybrider och syntetiska sorter, som omfattas av gemenskapens växtförädlarrätt.

2. Bestämmelserna i punkt 1 skall endast tillämpas beträffande följande arter av lantbruksväxter:

a) Foderväxter:

- Cicer artietinum L. - kikärt
- Lupinus luteus L. - gul lupin
- Medicago sativa L. - lucern
- Pisum sativum L. (partim) - ärt
- Trifolium alexandrinum L. - egyptisk klöver
- Trifolium resupinatum L. - persisk klöver
- Vicia faba - åkerböna

394R2100

Vicia sativa L. - fodervicker
och, för Portugal, Lolium multiflorum Lam - italienskt rajgräs

b) Spannmål:

Avena sativa - havre

Hordeum vulgare L. - korn

Oryza sativa L. - ris

Phalaris canariensis L. - kanariegräs

Secale cereale L. - råg

X Triticosecale Wittm. - rågvete

Triticum aestivum L. emend. Fiori et Paol. - vete

Triticum durum Desf. - durumvete

Triticum spelta L. - spält

c) Potatis:

Solanum tuberosum - potatis

d) Olje- och fiberväxter:

Brassica napus L. (partim) - raps

Brassica rapa L. (partim) - rybs

Linum usitatissimum - lin med undantag av spånadslin.

3. Innan denna förordning träder i kraft skall villkor fastställas i tillämpningsföreskrifter enligt artikel 114 för tillämpning av undantaget i punkt 1 och för att skydda förädlarnas och jordbrukarnas legitima intressen på grundval av följande kriterier:

- Det får inte finnas några kvantitativa restriktioner på företagsnivå i den omfattning som är nödvändig för jordbruksföretagets behov.

- Det skall vara tillåtet för jordbrukaren att själv iordningställa eller låta iordningställa den skördade produkten till utsäde, utan att det påverkar tillämpningen av vissa restriktioner som medlemsstater kan fastställa för organisationen av iordningställandet av den skördade produkten, särskilt för att säkerställa att den produkt som lämnas till iordningställande är identisk med den färdigbearbetade produkten.

- Små jordbrukare skall inte behöva betala ersättning till rättsinnehavaren. Med små jordbrukare avses

- beträffande de växtarter som avses i punkt 2 i denna artikel för vilka rådets förordning (EEG) nr 1765/92 av den 30 juni 1992 om upprättande av ett stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor(4) är tillämplig, jordbrukare som odlar växter på en areal som inte är större än den areal som krävs för att producera 92 ton spannmål. För beräkning av arealen skall artikel 8.2 i den förordningen tillämpas.

- beträffande andra växtarter som avses i punkt 2 i denna artikel, jordbrukare som uppfyller mot- svarande lämpliga kriterier.

- Övriga jordbrukare skall betala rättsinnehavaren en rimlig ersättning, vilken skall vara betydligt lägre än det belopp som utkrävs för en licens för produktion av förökningsmaterial av samma sort i samma område. Storleken på ersättningen kan variera med tiden beroende på i vilken utsträckning undantaget i punkt 1 skall tillämpas beträffande den berörda sorten.

- Ansvar för kontroll av att bestämmelserna i denna artikel eller bestämmelser som antas enligt denna artikel efterlevs vilar uteslutande på rättsinnehavarna. De kan vid organisationen av kontrollen inte få hjälp från officiella organ.

- Rättsinnehavaren skall efter anmodan få relevanta uppgifter från jordbrukare och leverantörer av tjänster för iordningställande. Officiella organ som deltar i kontrollen av jordbruksproduktionen kan likaledes vidarebefordra relevanta uppgifter om de har fått dessa uppgifter som ett led i den normala tjänsteutövningen och det inte innebär extra bördor eller kostnader. Såvitt angår personuppgifter skall dessa bestämmelser inte påverka tillämpningen av gemenskapens och medlemsstaternas lagstiftning om skydd av fysiska personer i samband med hanteringen av och fri rörlighet för personuppgifter.

Artikel 15

Begränsning av rättsverkningarna av gemenskapens växtförädlarrätt

Gemenskapens växtförädlarrätt omfattar inte

a) åtgärder av privat natur och utan affärsmässiga syften,

b) åtgärder som utförs i experimentsyfte,

c) åtgärder som utförs i syfte att förädla, eller upptäcka och utveckla andra sorter,

d) de åtgärder som avses i artikel 13.2, 13.3 och 13.4, beträffande sådana andra sorter, utom när bestämmelserna i artikel 13.5 skall tillämpas, eller när den andra sorten eller material av denna sort omfattas av ett rättsligt skydd där motsvarande bestämmelse saknas,

e) åtgärder för vilka ett förbud skulle kränka bestämmelserna i artiklarna 13.8, 14 eller 29.

394R2100

Artikel 16

Konsumtion av rättigheter knutna till gemenskapens växtförädlarrätt

Gemenskapens växtförädlarrätt skall inte omfatta åtgärder som avser material av den skyddade sorten, eller av en sort som omfattas av bestämmelserna i artikel 13.5, som har överlåtit av rättsinnehavaren eller med dennes samtycke till andra inom gemenskapen, eller material som är avlett från detta material om inte dessa åtgärder

- a) innebär vidare förökning av den berörda sorten, utom i fall där sådan förökning avsågs vid överlåtandet, eller
- b) innebär export av sortbeståndsdelar till tredje land som inte skyddar sorter av det växtsläkte eller den växtart som sorten tillhör, utom i fall där det exporterade materialet är avsett för konsumtion.

Artikel 17

Användning av sortbenämningar

1. Varje person som, inom gemenskapens territorium, i affärsmässiga syften bjuder ut eller överlåter sortbeståndsdelar av en skyddad sort eller av en sort som omfattas av bestämmelserna i artikel 13.5 till andra måste använda den sortbenämning som fastställs enligt artikel 63. Vid skriftlig angivelse skall sortbenämningen vara tydlig och läsbar. Om ett varumärke, firmanamn eller liknande angivelse förknippas med den fastställda benämningen, skall benämningen vara lätt igenkännlig som en sådan.
2. Varje person som företar sådana åtgärder avseende allt annat material av sorten måste uppge denna benämning i enlighet med andra rättsföreskrifter eller om en myndighet, köpare eller annan person med legitimt intresse begär detta.
3. Punkterna 1 och 2 skall tillämpas även efter det att gemenskapens växtförädlarrätt upphört att gälla.

Artikel 18

Begränsningar av användningen av sortbenämningar

1. Rättsinnehavaren får inte utöva en rättighet som han har avseende en beteckning som är identisk med sortbenämningen för att hindra fri användning av denna sortbenämning i samband med sorten. Detta gäller även efter det att gemenskapens växtförädlarrätt upphört att gälla.
2. Tredje man får endast utöva en rättighet som han har avseende en beteckning som är identisk med sortbenämningen för att hindra fri användning av denna sortbenämning om den aktuella rättigheten erhöles innan sortbenämningen fastställdes enligt artikel 63.
3. Om en sort omfattas av gemenskapens växtförädlarrätt eller av nationell växtförädlarrätt i en medlemsstat eller i en stat som är medlem av den internationella unionen för skydd av växtförädlingsprodukter, kan varken dess fastställda benämning eller någon annan benämning som kan förväxlas med en sådan benämning användas inom gemenskapens territorium i samband med en annan sort av samma botaniska art eller av en art som enligt offentligtgörandet i enlighet med artikel 63.5 betraktas som besläktat med denna, eller för material av en sådan sort.

KAPITEL IV

GEMENSKAPENS VÄXTFÖRÄDLARRÄTTS GILTIGHETSPERIOD OCH UPPHÖRANDE

Artikel 19

Giltighetsperiod för gemenskapens växtförädlarrätt

1. Gemenskapens växtförädlarrätt gäller fram till och med utgången av det 25:e kalenderåret eller, beträffande druvsorter och trädslag, fram till och med utgången av det 30:e kalenderåret efter det år då rätten beviljades.
2. Rådet kan med kvalificerad majoritet på kommissionens förslag fatta beslut om en förlängning av dessa perioder med upp till fem år för särskilda växtsläkten och växtarter.
3. Gemenskapens växtförädlarrätt skall upphöra före utgången av de perioder som fastställs i punkt 1 eller enligt punkt 2 om rättsinnehavaren avstår från den genom att sända in en skriftlig förklaring om detta till Växsortmyndigheten. Upphörandet träder i kraft dagen efter den dag då Växsortmyndigheten mottar förklaringen.

Artikel 20

Ogiltigförklarande av gemenskapens växtförädlarrätt

1. Växsortmyndigheten skall ogiltigförklara gemenskapens växtförädlarrätt om det fastställs
 - a) att villkoren som fastställs i artiklarna 7 och 10 inte var uppfyllda vid tidpunkten för beviljande av gemenskapens växtförädlarrätt, eller
 - b) att villkoren i artiklarna 8 och 9 inte var uppfyllda vid tidpunkten för beviljande av gemenskapens växtförädlarrätt, i fall då beviljande av gemenskapens växtförädlarrätt huvudsakligen skett på grundval av uppgifter och dokumentation som lagts fram av sökanden, eller
 - c) att gemenskapens växtförädlarrätt har beviljats en person som inte är berättigad till den, om inte skyddet överläts till den person som är berättigad till den.
2. Om gemenskapens växtförädlarrätt ogiltigförklaras skall den inte anses ha haft de rättsverkningar som anges i denna förordning.

394R2100

Artikel 21

Upphävande av gemenskapens växtförädlarrätt

1. Växsortmyndigheten skall upphäva gemenskapens växtförädlarrätt med verkan för framtiden om det fastställs att villkoren i artiklarna 8 eller 9 inte längre uppfylls. Om det fastställs att dessa villkor redan en tid före upphävandet inte längre uppfylldes kan upphävandet få sin verkan från och med den tidpunkten.
2. Växsortmyndigheten får upphäva gemenskapens växtförädlarrätt med verkan för framtiden om rättsinnehavaren, efter anmodan att göra detta inom en av Växsortmyndigheten fastställd tidsfrist,
 - a) inte har uppfyllt en skyldighet enligt artikel 64.3,
 - b) i ett sådant fall som avses i artikel 66 inte föreslår en annan lämplig sortbenämning, eller
 - c) inte betalar eventuella avgifter för upprätthållande av gemenskapens växtförädlarrätt, eller
 - d) antingen som den ursprungliga rättsinnehavaren eller som den till vilken rätten övergår enligt artikel 23 inte längre uppfyller de villkor som fastställs i artiklarna 12 och 82.

KAPITEL V

GEMENSKAPENS VÄXTFÖRÄDLARRÄTT SOM FÖREMÅL FÖR ÄGANDE

Artikel 22

Assimilering till nationell rätt

1. Om inte annat fastställs i artiklarna 23-29 skall gemenskapens växtförädlarrätt som föremål för ägande i alla avseenden och i hela gemenskapens territorium betraktas som motsvarande äganderätt i den medlemsstat i vilken
 - a) rättsinnehavaren hade sitt hemvist, sitt säte eller en anläggning den relevanta dagen, enligt registret över gemenskapens växtförädlarrätt, eller
 - b) om de villkor som fastställs i a) inte uppfylls, rättsinnehavarens först angivna ombud i registret hade sitt hemvist, säte eller en anläggning på registreringsdagen.
2. Om villkoren i punkt 1 inte uppfylls skall den medlemsstat som avses i punkt 1 vara den medlemsstat i vilken Växsortmyndigheten har sitt säte.
3. Om det i registret som avses i punkt 1 för rättsinnehavaren eller ombuden anges fast hemvist, säte eller anläggning i två eller flera medlemsstater skall det hemvist eller det säte som anges först gälla vid tillämpningen av punkt 1.
4. Om två eller flera personer anges som gemensamma rättsinnehavare i registret som avses i punkt 1 skall punkt 1 a gälla för den förste gemensamma rättsinnehavaren som uppfyller villkoren i den ordning de är införda. Om ingen av de gemensamma rättsinnehavarna uppfyller villkoren som fastställs i punkt 1 a skall punkt 2 tillämpas.

Artikel 23

Överlåtelse

1. Gemenskapens växtförädlarrätt kan överlåtas till en eller flera innehavare av rätten.
2. Överlåtelse av gemenskapens växtförädlarrätt kan endast göras till personer som uppfyller villkoren som fastställs i artiklarna 12 och 82. Överlåtelsen skall göras skriftligt och undertecknas av avtalsparterna, utom när den sker till följd av en dom eller annat beslut som avslutar ett domstolsförfarande. I annat fall skall överlåtelsen vara ogiltig.
3. Om inte annat anges i artikel 100 skall en överlåtelse inte gälla tredje mans rättigheter om dessa förvärvats innan tidpunkten för överlåtelsen.
4. En överlåtelse får ingen rättsverkan gentemot Växsortmyndigheten och kan inte göras gällande gentemot tredje man förrän den dokumentation som fastställs i tillämpningsföreskrifterna läggs fram och införs i registret över gemenskapens växtförädlarrätt. En överlåtelse som ännu inte har införts i registret kan emellertid åberopas gentemot tredje man som har förvärvat rättigheter efter dagen för överlåtelsen, men som var medveten om överlåtelsen den dag han förvärvade rättigheterna.

Artikel 24

Verkställighet

Gemenskapens växtförädlarrätt kan bli föremål för verkställighet och provisoriska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, enligt innebörden i artikel 24 i konventionen om domstols behörighet och verkställighet av domar på privaträttens område, som undertecknades i Lugano den 16 september 1988, nedan kallad "Lugano-konventionen".

Artikel 25

Konkursförfarande och liknande förfaranden

Tills dess gemensamma bestämmelser för medlemsstaterna inom detta område träder i kraft skall gemenskapens växtförädlarrätt endast kunna dras in i konkursförfaranden eller liknande förfaranden i den medlemsstat där ett sådant förfarande först inleddes i enlighet med nationell lagstiftning eller de konventioner som gäller inom detta område.

394R2100

Artikel 26

Ansökan om gemenskapens växtförädlarrätt som föremål för ägande

Artikel 22-25 skall tillämpas beträffande ansökningar om gemenskapens växtförädlarrätt. Beträffande dessa ansökningar skall hänvisningarna i dessa artiklar till registret över gemenskapens växtförädlarrätt betraktas som hänvisningar till registret över ansökningar om gemenskapens växtförädlarrätt.

Artikel 27

Avtalade licenser

1. Licenser kan ges för utnyttjande av hela eller delar av gemenskapens växtförädlarrätt. Licenserna kan vara exklusiva eller icke-exklusiva.
2. Rättsinnehavaren kan åberopa de rättigheter som är knutna till gemenskapens växtförädlarrätt gentemot en licensinnehavare som inte efterlever de villkor och begränsningar som är knutna till licensen enligt punkt 1.

Artikel 28

Gemensamt innehav

Artiklarna 22-27 skall gälla i tillämpliga delar beträffande gemensamt innehav av gemenskapens växtförädlarrätt i proportion till rättsinnehavarnas respektive andel, om sådana andelar har fastställts.

Artikel 29

Tvångslicens

1. Tvångslicenser skall beviljas en eller flera personer av Växsortmyndigheten efter ansökan av personen eller personerna i fråga, men endast på grundval av ett allmänintresse och efter samråd med det förvaltningsråd som avses i artikel 36.
2. På begäran av en medlemsstat, kommissionen eller en organisation som upprättats på gemenskapsnivå och är registrerad av kommissionen kan en tvångslicens beviljas antingen till en grupp personer som uppfyller särskilda krav eller till enskilda personer i en eller flera medlemsstater eller i hela gemenskapen. Den kan endast beviljas på grundval av ett allmänintresse och med förvaltningsrådets samtycke.
3. Växsortmyndigheten skall, vid beviljandet av en tvångslicens fastställa vilken typ av åtgärder den omfattar och ange vilka rimliga villkor som är knutna därtill liksom de särskilda krav som avses i punkt 2. Vid fastställandet av rimliga villkor skall hänsyn tas till alla innehavare av växtförädlarrätt som berörs av tvångslicensen. De rimliga villkoren kan omfatta en eventuell tidsbegränsning, utbetalning av passande royalty som rimlig ersättning till rättsinnehavaren, och kan ålägga rättsinnehavaren vissa förpliktelser som måste uppfyllas för att tvångslicensen skall kunna användas.
4. Vid utgången av varje ettårsperiod efter beviljandet av tvångslicensen och inom ovannämnda eventuella tidsbegränsning, kan var och en av parterna begära att beslutet om beviljande av tvångslicens skall upphävas eller ändras. En sådan begäran skall endast beaktas om de omständigheter som har varit avgörande för beslutet har förändrats under mellantiden.
5. Efter ansökan skall tvångslicens beviljas rättsinnehavaren för en väsentligen avledd sort om de kriterier som fastställs i punkt 1 uppfylls. De rimliga villkor som avses i punkt 3 skall omfatta utbetalning av passande royalty som rimlig ersättning till rättsinnehavaren för den ursprungliga sorten.
6. I tillämpningsföreskrifterna enligt artikel 114 kan anges exempel på tillfällen då man kan åberopa de allmänintressen som avses i punkt 1 och vidare fastställa närmare bestämmelser för genomförandet av föregående stycken.
7. Tvångslicens får inte beviljas av medlemsstaterna beträffande gemenskapens växtförädlarrätt.

TREDJE DELEN

GEMENSKAPENS VÄXTSORTMYNDIGHET

KAPITEL 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 30

Juridisk status, avdelningar

1. Växsortmyndigheten skall vara ett gemenskapsorgan. Den skall ha status som juridisk person.
2. Växsortmyndigheten skall i varje medlemsstat inneha den mest långtgående rättshandlingsförmåga som enligt den statens lagstiftning kan tillkomma en juridisk person. Den skall i synnerhet kunna förvärva och överlåta fast och lös egendom, samt uppträda som part i rättsliga förhandlingar.
3. Växsortmyndigheten skall representeras av dess ordförande.
4. Om det förvaltningsråd som avses i artikel 36 ger sitt samtycke får Växsortmyndigheten överlåta utförandet av vissa av sina administrativa uppgifter till nationella organ, eller upprätta egna avdelningar i medlemsstaterna med dessas samtycke.

Artikel 31

Personal

1. Tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna, anställningsvillkoren för övriga anställda samt de bestämmelser som antagits gemensamt av institutionerna inom Europeiska gemenskaperna vid tillämpning av dessa tjänsteföreskrifter och anställningsvillkor skall gälla för personalen vid Växsortmyndigheten, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 47 för medlemmar av överklagandenämnden.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 43 skall Växsortmyndigheten gentemot de anställda utöva de befogenheter som i tjänsteföreskrifterna och i anställnings-villkoren tillkommer den anställande myndigheten.

Artikel 32

Privilegier och immunitet

Protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier skall tillämpas beträffande Växsortmyndigheten.

Artikel 33

Ansvarighet

1. Växsortmyndighetens ansvarighet i avtalsförhållanden skall avgöras av den lagstiftning som är tillämplig för avtalet i fråga.
2. Europeiska gemenskapernas domstol har behörighet att fatta beslut enligt den skiljeklausul som kan ingå i ett avtal som slutits av Växsortmyndigheten.
3. Beträffande ansvarighet utanför avtalsförhållanden skall Växsortmyndigheten i överensstämmelse med de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsväsenden ersätta skador som vållats av dess avdelningar eller av dess anställda under tjänsteutövning.
4. Domstolen har behörighet att avgöra tvister som avser ersättning för de skador som avses i punkt 3.
5. De anställdas personliga ansvar gentemot Växsort- myndigheten fastställs i de tjänsteföreskrifter eller arbetsvillkor som gäller för dem.

Artikel 34

Språk

1. Bestämmelserna i förordning nr 1 av den 15 april 1958 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen(5) skall tillämpas på Växsortmyndigheten.
2. Ansökningar till Växsortmyndigheten, de dokument som krävs för behandling av ansökningarna och alla övriga dokument skall lämnas in på ett av Europeiska gemenskapernas officiella språk.
3. Parter i rättsliga förhandlingar inför Växsortmyndigheten såsom anges i tillämpningsföreskrifterna enligt artikel 114 skall ha rätt att framföra skriftliga eller muntliga inlägg på vilket som helst av Europeiska gemenskapernas officiella språk, och rätt till översättning samt, i fråga om förhör, simultantolkning till minst ytterligare ett av Europeiska gemenskapernas officiella språk som en annan person eller part i de rättsliga förhandlingarna har valt. Utövandet av dessa rättigheter innebär inte särskilda omkostnader för parterna i de rättsliga förhandlingarna.
4. Det översättningsarbete som krävs för att Växsort- myndigheten skall fungera skall i princip tillhandahållas av unionsorganens översättningscenter.

Artikel 35

Växsortmyndighetens beslut

1. Växsortmyndighetens beslut skall, förutsatt att de inte skall fattas av överklagandenämnden enligt artikel 72, fattas av, eller efter bemyndigande av, Växsortmyndighetens ordförande.
2. Om inte annat följer av punkt 1 skall beslut enligt artiklarna 20, 21, 29, 59, 61, 62, 66 eller 100.2 fattas av en kommitté bestående av tre av Växsortmyndighetens anställda. Kommittémedlemmarnas kvalifikationer, individuella medlemmars befogenheter under beredningen av beslut, röstvillkor och ordförandens roll i en sådan kommitté skall fastställas i tillämpningsföreskrifterna enligt artikel 114. I annat fall skall medlemmarna i en sådan kommitté inte vara bundna av någon form av instruktioner när de fattar beslut.
3. Utöver de beslut som anges i punkt 2 skall ordförandens beslut, om inte ordföranden själv fattar dem, fattas av en anställd på Växsortmyndigheten till vilken denna befogenhet har delegerats enligt artikel 42.2 h.

394R2100

Artikel 36

Upprättande och befogenheter

1. Ett förvaltningsråd skall upprättas under Växsort- myndigheten. Utöver de befogenheter som tillkommer förvaltningsrådet genom andra bestämmelser i denna förordning, eller genom de bestämmelser som avses i artiklarna 113 och 114, skall det ha följande befogenheter i förhållande till Växsortmyndigheten:

- a) Det skall vara rådgivande i frågor för vilka Växsortmyndigheten ansvarar eller utfärda allmänna riktlinjer i detta avseende.
- b) Det skall granska ordförandens verksamhetsrapport och på grundval av granskningen och eventuellt andra uppgifter som inhämtats utöva tillsyn över Växsort- myndighetens verksamhet.
- c) Det skall på Växsortmyndighetens förslag fastställa antalet kommittéer som avses i artikel 35, arbets- fördelning och respektive kommittés mandatperiod, eller utfärda allmänna riktlinjer i detta avseende.
- d) Det får fastställa bestämmelser om Växsort- myndighetens arbetsmetoder.
- e) Det får utfärda riktlinjer för provning enligt artikel 56.2.

2. Dessutom gäller följande för förvaltningsrådet:

- Det kan avge yttranden till och inhämta uppgifter från Växsortmyndigheten eller kommissionen, om det anser detta vara nödvändigt.
- Det kan till kommissionen vidarebefordra de utkast som förelagts det enligt artikel 42.2 g, med eller utan ändringar, eller egna utkast till ändringar av denna förordning, de bestämmelser som avses i artiklarna 113 och 114 eller alla andra bestämmelser som avser gemenskapens växtförädlarrätt.
- Det skall rådfrågas enligt artiklarna 113.4 och 114.2.
- Det skall utföra sina uppgifter avseende Växsortmyndighetens budget enligt artiklarna 109, 111 och 112.

Artikel 37

Sammansättning

1. Förvaltningsrådet skall bestå av en företrädare för varje medlemsstat och en företrädare för kommissionen samt deras respektive ersättare.

2. Förvaltningsrådets ledamöter kan, om inte annat sägs i dess arbetsordning, bistås av rådgivare och experter.

Artikel 38

Ordförandeskap

1. Förvaltningsrådet skall välja en ordförande och en vice ordförande bland sina medlemmar. Vice ordföranden skall på eget initiativ träda i ordförandens ställe om denne är förhindrad att utföra sina plikter.

2. Ordförandens och vice ordförandens mandatperioder skall löpa ut då deras respektive medlemskap i Förvaltningsrådet upphör. Utan att påverka tillämpningen av denna bestämmelse skall mandatperioden för ordföranden och vice ordföranden vara tre år, om inte en ny ordförande eller vice ordförande valts före utgången av denna period. Mandatet kan förnyas.

Artikel 39

Sammanträden

1. Förvaltningsrådet skall kallas till sammanträden av dess ordförande.

2. Växsortmyndighetens ordförande skall delta i överläggningar om inte annat beslutas av förvaltningsrådet. Växsortmyndighetens ordförande skall inte ha rösträtt.

3. Förvaltningsrådet skall hålla ordinarie sammanträde en gång om året. I övrigt skall det sammanträda på ordförandens initiativ eller på begäran av kommissionen eller av en tredjedel av medlemsstaterna.

4. Förvaltningsrådet skall anta en arbetsordning och får i enlighet med denna upprätta kommittéer under sig.

5. Förvaltningsrådet får bjuda in observatörer att delta vid dess sammanträden.

6. Förvaltningsrådets sekretariat skall tillhandahållas av Växsortmyndigheten.

Artikel 40

Mötesplats

Förvaltningsrådets sammanträden skall äga rum vid kommissionen, vid Växsortmyndigheten eller vid en provnings- myndighet. Närmare bestämmelser skall fastställas i förvaltningsrådets arbetsordning.

Artikel 41

Omröstning

1. Förvaltningsrådet skall fatta beslut med enkel majoritet bland medlemsstaternas företrädare, utom i de fall som avses i punkt 2.

2. För beslut som förvaltningsrådet är bemyndigat att fatta enligt artiklarna 12.1 b, 29, 36.1 a, 36.1 b, 36.1 d, 36.1 e, 43, 47, 109.3 och 112 krävs emellertid en majoritet av tre fjärdedelar av medlemsstaternas företrädare.

3. Varje medlemsstat har en röst.

4. Förvaltningsrådets beslut skall inte vara bindande enligt innebörden i artikel 189 i fördraget.

KAPITEL III LEDNING AV VÄXTSORTMYNDIGHETEN

Artikel 42

Ordförandens uppgifter och befogenheter

1. Ledningen av Växsortmyndigheten skall åligga ordföranden.
2. För detta syfte skall ordföranden särskilt ha följande uppgifter och befogenheter:
 - a) Ordföranden skall vidta alla nödvändiga åtgärder, däribland utfärdande av interna förvaltningsföreskrifter och offentliggörande av meddelanden, för att säkerställa att verksamheten vid Växsortmyndigheten bedrivs i enlighet med bestämmelserna i denna förordning, med de bestämmelser som avses i artiklarna 113 och 114 samt med de bestämmelser som fastställs, eller de riktlinjer som utfärdas, av förvaltningsrådet enligt artikel 36.1.
 - b) Han skall varje år förelägga kommissionen och förvaltningsrådet en verksamhetsrapport.
 - c) Han skall gentemot de anställda utöva de befogenheter som avses i artikel 31.2.
 - d) Han skall lägga fram förslag enligt artikel 36.1 c och 47.2.
 - e) Han skall göra ett budgetförslag över Växsort-myndighetens inkomster och utgifter enligt artikel 109.1 och genomföra budgeten enligt artikel 110.
 - f) Han skall tillhandahålla uppgifter efter anmodan från förvaltningsrådet enligt artikel 36.2 första strecksatsen.
 - g) Han får förelägga Förvaltningsrådet utkast till ändringar av denna förordning, av de bestämmelser som avses i artiklarna 113 och 114 eller av andra bestämmelser om gemenskapens växtförädlarrätt.
 - h) Han får delegera sina befogenheter till andra anställda vid Växsortmyndigheten om inte annat följer av de bestämmelser som avses i artiklarna 113 och 114.
3. Ordföranden skall bistås av en eller flera vice ordförande. Om ordföranden är frånvarande eller har förhinder skall vice ordföranden eller en av vice ordförandena träda i hans ställe i enlighet med förfarandet i de bestämmelser som fastställs eller riktlinjer som utfärdas av Förvaltningsrådet enligt artikel 36.1.

Artikel 43

Utnämning av högre tjänstemän

1. Ordföranden för Växsortmyndigheten skall utses av rådet på grundval av en förteckning över kandidater som kommissionen skall lägga fram efter förvaltningsrådets yttrande. Ordföranden kan avsättas av rådet på kommissionens förslag efter förvaltningsrådets yttrande.
2. Ordförandens mandatperiod skall inte överstiga fem år. Mandatperioden kan förnyas.
3. Vice ordföranden eller vice ordförandena för Växsortmyndigheten skall utnämnas och avsättas i överensstämmelse med punkterna 1 och 2 efter samråd med ordföranden.
4. Rådet skall utöva disciplinär myndighet över de tjänstemän som avses i punkterna 1 och 3.

Artikel 44

Legalitetskontroll

1. Kommissionen skall kontrollera legaliteten i de av ordförandens åtgärder för vilka det i gemenskapslagstiftningen inte finns någon legalitetskontroll som företas av ett annat organ, samt i åtgärder av förvaltningsrådet som har samband med Växsortmyndighetens budget.
2. Kommissionen skall kräva att de åtgärder som avses i punkt 1 som är olagliga skall ändras eller ogiltigförklaras.
3. Medlemsstaterna, varje medlem av förvaltningsrådet eller varje annan person som är direkt och personligt berörd kan till kommissionen hänskjuta varje åtgärd som uttryckligen eller underförstått avses i punkt 1 för undersökning av dess legalitet. Denna framställning skall riktas till kommissionen inom två månader från den dag då den berörda parten fick vetskap om åtgärden i fråga. Kommissionen skall fatta och meddela beslut inom två månader.

KAPITEL IV ÖVERKLAGANDENÄMND

Artikel 45

Upprättande och befogenheter

1. Vid Växsortmyndigheten skall upprättas en eller flera överklagandenämnder.
2. Överklagandenämnden eller överklagandenämnderna skall fatta beslut om överklaganden av de beslut som avses i artikel 67.
3. Överklagandenämnden skall sammanträda vid behov. Antalet överklagandenämnder och arbetsfördelningen skall fastställas i tillämpningsföreskrifterna enligt artikel 114.

394R2100

Artikel 46

Överklagandenämndens sammansättning

1. En överklagandenämnd skall bestå av en ordförande och två andra ledamöter.
2. Ordföranden skall i varje enskilt fall välja de andra ledamöterna och deras ersättare från den förteckning över kvalificerade ledamöter som upprättas enligt artikel 47.2.
3. Om överklagandenämnden finner detta nödvändigt på grund av ett överklagandes art kan den kalla in ytterligare två medlemmar från den tidigare nämnda förteckningen.
4. I tillämpningsföreskrifterna enligt artikel 114 skall fastställas vilka kvalifikationer som krävs för ledamöterna i varje överklagandenämnd, enskilda ledamöters befogenheter under beredningen av beslut och villkor för omröstning.

Artikel 47

Överklagandenämndledamöternas oavhängighet

1. Överklagandenämndernas ordförande och deras respektive ersättare utnämns av rådet på grundval av en förteckning över kandidater till varje ordförandetjänst och ersättartjänst som kommissionen skall framlägga efter yttrande från förvaltningsrådet. Mandatperioden skall vara fem år. Mandatet skall kunna förnyas.
2. De övriga ledamöterna av överklagandenämnderna skall vara de som väljs enligt artikel 46.2 från en förteckning över kvalificerade ledamöter som upprättas för en femårsperiod av förvaltningsrådet på Växsortmyndighetens förslag. Perioden skall kunna förnyas för hela eller delar av förteckningen.
3. Överklagandenämndernas ledamöter skall vara oberoende. Vid beslutsfattandet skall de inte vara bundna av några instruktioner.
4. Överklagandenämndernas ledamöter får inte vara medlemmar av de kommittéer som avses i artikel 35 eller ha andra uppdrag vid Växsortmyndigheten. Uppdraget som ledamot av en överklagandenämnd får utgöra en deltidstjänst.
5. Överklagandenämndernas ledamöter får inte avsättas från sina tjänster eller strykas från förteckningen under respektive tidsperiod om det inte finns tungt vägande skäl för detta och Europeiska gemenskapernas domstol, på anmodan av kommissionen och efter yttrande från förvaltningsrådet, har fattat beslut att så skall ske.

Artikel 48

Jäv

1. Överklagandenämndernas ledamöter får inte delta i handläggningen av överklaganden i vilka de har personliga intressen, eller om de tidigare har företrätt någon av parterna i saken, eller om de deltog i fattandet av det beslut som överklagas.
2. Om en ledamot av en överklagandenämnd anser att han, på grund av något av de skäl som avses i punkt 1 eller av någon annan anledning, inte bör delta i handläggningen av ett överklagande, skall han underrätta överklagandenämnden om detta.
3. Varje part i ett överklagande som anser att en ledamot av överklagandenämnden är jävig på grund av de anledningar som avses i punkt 1 eller vars opartiskhet i övrigt kan ifrågasättas kan invända mot att denne deltar i handläggningen av överklagandeärendet. Invändningen skall avvisas om parten i ett överklagande med vetskap om att grund för jäv förelåg ändå företog åtgärd i ärendet. Invändning får inte göras på grundval av en ledamots nationalitet.
4. Överklagandenämnderna skall i de fall som anges i punkterna 2 och 3 fatta beslut utan deltagande av ledamoten i fråga. Vid beslutsfattandet i överklagandenämnden skall ersättaren träda i den ledamots ställe som inte anser sig kunna delta i handläggningen eller mot vilken jäv har inlagts.

FJÄRDE DELEN

FÖRFARANDET VID VÄXTSORTMYNDIGHETEN

KAPITEL 1

ANSÖKAN

Artikel 49

Inlämnande av ansökan

1. Ansökan om gemenskapens växtförädlarrätt skall enligt sökandens eget val lämnas in
 - a) direkt till Växsortmyndigheten, eller
 - b) till någon av de avdelningar eller något av de nationella organ som upprättats eller till vilka uppgiften har överlåtits enligt artikel 30.4, under förutsättning att sökanden underrättar Växsortmyndigheten om detta senast två veckor efter det att ansökan lämnades in.Närmare bestämmelser om hur den information som avses i b skall vidarebefordras kan fastställas i tillämpningsföreskrifterna enligt artikel 114. Om en sökande underlåter att underrätta Växsortmyndigheten om inlämnande av ansökan enligt b skall detta inte påverka ansökans giltighet om ansökan har mottagits av Växsortmyndigheten senast en månad efter det att den lämnades in till avdelningen eller det nationella organet.

394R2100

2. Om ansökan lämnas in till något av de nationella organ som avses i punkt 1 b skall det nationella organet tillse att ansökan vidarebefordras till Växsortmyndigheten senast två veckor efter det att den lämnades in. Nationella organ kan av sökanden ta ut en avgift som inte får överstiga de administrativa kostnaderna för mottagande och vidarebefordran av ansökan.

Artikel 50

Krav i fråga om ansökan

1. Ansökan om gemenskapens växtförädlarrätt skall minst innehålla följande:

- a) En begäran om beviljande av gemenskapens växtförädlarrätt.
- b) Angivande av botaniskt taxon.
- c) Uppgifter som gör det möjligt att fastställa sökandens identitet eller, i förekommande fall, sökandenas identitet.
- d) Namnet på förädlaren och en försäkran om att, såvitt sökandena vet, inga andra personer har haft del i förädling eller upptäckt och utveckling av sorten. Om sökanden inte är densamme som förädlaren eller om han inte är den enda förädlaren, skall han förelägga relevanta bevishandlingar för på vilket sätt han har förvärvat rätt till gemenskapens växtförädlarrätt.
- e) En provisorisk beteckning på sorten.
- f) En teknisk beskrivning av sorten.
- g) Sortens geografiska ursprung.
- h) Fullmakter för eventuella ombud.
- i) Uppgifter om eventuell tidigare saluföring av sorten.
- j) Uppgifter om eventuella andra ansökningar avseende sorten.

2. De villkor som avses i punkt 1, däribland bestämmelsen om ytterligare uppgifter, kan fastställas närmare i tillämpningsföreskrifterna enligt artikel 114.

3. Sökanden skall föreslå en sortbenämning som kan bifogas ansökan.

Artikel 51

Ansökningsdag

Dagen för ansökan om gemenskapens växtförädlarrätt skall vara den dag då en giltig ansökan mottogs av Växsortmyndigheten enligt artikel 49.1 a eller av en avdelning eller ett nationellt organ enligt artikel 49.1 b, under förutsättning att den uppfyller bestämmelserna i artikel 50.1 och att avgifterna enligt artikel 83 betalas inom en tid som fastställs av Växsortmyndigheten.

Artikel 52

Prioritet

1. En ansökans rätt till prioritet skall fastställas på grundval av den dag ansökan mottogs. Om flera ansökningar har samma ansökningsdag skall prioritet om möjligt fastställas på grundval av i vilken ordning de mottogs. I annat fall skall de ha samma prioritet.

2. Om sökanden eller en tidigare rättsinnehavare redan har ansökt om växtförädlarrätt i en medlemsstat eller i en annan stat som är medlem av den internationella unionen för skydd av växtförädlingsprodukter, och om ansökningsdagen inträffade inom 12 månader efter inlämnandet av den tidigare ansökan skall sökanden ha prioritet beträffande ansökan om gemenskapens växtförädlarrätt under förutsättning att den tidigare ansökan fortfarande är giltig på ansökningsdagen.

3. Prioritet skall innebära att dag då den tidigare ansökan lämnades in skall gälla som dagen för ansökan om gemenskapens växtförädlarrätt vid tillämpning av artiklarna 7, 10 och 11.

4. Punkterna 2 och 3 skall också tillämpas beträffande tidigare ansökningar som har lämnats in i en annan medlemsstat, under förutsättning att de villkor som fastställs i artikel 12.1 b andra meningen uppfylls i fråga om denna stat den dag ansökan lämnas in om gemenskapens växtförädlarrätt.

5. Eventuella anspråk på prioritet tidigare än den som fastställs i punkt 2 skall förfalla om sökanden inte inom tre månader efter ansökningsdagen till Växsortmyndigheten lämnar in kopior av den tidigare ansökan som har bestyrkts av de myndigheter som ansvarade för denna. Om den tidigare ansökan inte är utfärdad på ett av Europeiska gemenskapernas officiella språk kan Växsortmyndigheten dessutom kräva en översättning av den tidigare ansökan till ett av dessa språk.

KAPITEL II

PRÖVNING

Artikel 53

Formell prövning av ansökan

1. Växsortmyndigheten skall pröva

- a) om ansökan har lämnats in enligt artikel 49,
- b) om ansökan uppfyller villkoren i artikel 50 och villkoren i tillämpningsföreskrifterna enligt den artikeln,
- c) i förekommande fall, om anspråk på prioritet är i överensstämmelse med artikel 52.2, 52.4 och 52.5, och

394R2100

d) om avgifterna enligt artikel 83 har betalats inom den tid som Växsortmyndigheten fastställt.

2. Om ansökan uppfyller de villkor som fastställs i artikel 51, men inte de villkor som fastställs i artikel 50 skall Växsortmyndigheten ge sökanden möjlighet att åtgärda de brister som har konstaterats.

3. Om ansökan inte uppfyller de villkor som avses i artikel 51 skall Växsortmyndigheten underrätta sökanden om detta eller, om så inte är möjligt, offentliggöra informationen enligt artikel 89.

Artikel 54

Saklig prövning

1. Växsortmyndigheten skall pröva om sorten kan bli föremål för gemenskapens växtförädlarrätt enligt artikel 5, om den utgör en ny sort enligt artikel 10, om sökanden är berättigad att lämna in en ansökan enligt artikel 12 och om villkoren som fastställs i artikel 82 uppfylls. Växsort- myndigheten skall också pröva om den föreslagna sortbenämningen är lämplig enligt artikel 63. I detta hänseende kan Växsortmyndigheten begära hjälp av andra organ.

2. Den första sökanden skall anses vara berättigad till gemenskapens växtförädlarrätt enligt artikel 11. Detta skall emellertid inte gälla om Växsortmyndigheten, innan ett beslut har fattats beträffande ansökan, får kunskap om att rätten inte alls eller inte enbart tillkommer den förste sökanden, eller om detta framgår av ett slutligt rättsligt avgörande som har fattats beträffande anspråk på berättigande enligt artikel 98.4. Om identiteten hos den som ensam är berättigad eller hos den som är medberättigad har fastställts kan den eller de personerna träda in som sökande.

Artikel 55

Teknisk provning

1. Om Växsortmyndigheten efter en provning enligt artiklarna 53 och 54 inte har upptäckt några hinder för beviljande av gemenskapens växtförädlarrätt skall den se till att en teknisk provning för att fastställa om villkoren i artikel 7 - 9 uppfylls utförs av den eller de behöriga myndigheterna i minst en av de medlemsstater som av förvaltningsrådet har fått ansvaret för tekniska provningar av sorter av den berörda arten, nedan kallade "provningmyndigheter".

2. Om det inte finns någon provningsmyndighet tillgänglig kan Växsortmyndigheten med förvaltningsrådets samtycke överlåta ansvaret till andra lämpliga organ eller upprätta egna avdelningar för detta syfte. Sådana organ eller avdelningar skall i samband med bestämmelserna i detta kapitel betraktas som provningsmyndigheter. De kan begagna sig av de anläggningar som sökanden ställer till deras förfogande.

3. Växsortmyndigheten skall till provningsmyndigheterna vidarebefordra kopior av ansökan såsom fastställs i tillämpningsföreskrifterna enligt artikel 114.

4. Växsortmyndigheten skall i allmänna bestämmelser eller i enskilda fall genom en begäran, fastställa när och var materialet till den tekniska provningen skall tillhandahållas, samt i vilka kvantiteter och i vilket skick.

5. Om sökanden gör anspråk på prioritet enligt artikel 52.2 eller 52.4 skall det nödvändiga materialet och eventuella ytterligare styrkande dokument som krävs lämnas in inom två år från ansökningsdagen enligt artikel 51. Om den tidigare ansökan dras tillbaka eller avslås före utgången av två år kan Växsortmyndigheten kräva att sökanden förelägger materialet eller eventuella ytterligare styrkande dokument inom en fastställd tidsfrist.

Artikel 56

Genomförande av teknisk provning

1. Om inte ett annat förfarande för teknisk provning för att fastställa att villkoren i artiklarna 7 och 9 uppfylls har avtalats, skall provningsmyndigheterna vid den tekniska provningen odla sorten eller genomföra eventuella andra nödvändiga undersökningar.

2. Genomförandet av de tekniska provningarna skall ske i enlighet med de riktlinjer för försök som utfärdats av förvaltningsrådet och de instruktioner som Växsort-myndigheten har givit.

3. Vid den tekniska provningen kan provningsmyndigheten med Växsortmyndighetens samtycke begära hjälp av andra kvalificerade fackorgan och ta hänsyn till tillgängliga resultat från sådana organ.

4. Varje provningsmyndighet skall, om inte annat fastställs av Växsortmyndigheten, påbörja den tekniska provningen senast den dag då den skulle ha påbörjat en teknisk provning vid ansökan om nationellt rättsskydd som lämnats in samma dag som provningsmyndigheten mottog ansökan från Växsortmyndigheten.

5. Beträffande artikel 55.5 skall provningsmyndigheten påbörja den tekniska provningen, om inte annat fastställs av Växsortmyndigheten, senast den dag då den skulle ha påbörjat en teknisk provning vid ansökan om nationellt rättsskydd, under förutsättning att nödvändigt material och eventuella ytterligare styrkande dokument som krävs lämnades in samma dag.

6. Förvaltningsrådet får fastställa att den tekniska provningen av druvsorter och trädslag skall påbörjas senare.

Artikel 57

Provningsrapport

1. Provningsmyndigheten skall, på anmodan av Växsortmyndigheten eller om den bedömer att resultaten från den tekniska provningen är tillräckliga för en provning av sorten, sända en provrapport till Växsortmyndigheten och, om den anser att villkoren i artikel 7-9 uppfylls, en beskrivning av sorten.

394R2100

2. Växsortmyndigheten skall meddela sökanden resultatet av den tekniska provningen och sortbeskrivningen och ge denne möjlighet att ge synpunkter på detta.

3. Om Växsortmyndigheten inte anser att provnings-rapporten utgör tillräckligt beslutsunderlag kan den på eget initiativ efter samråd med sökanden, eller på sökandens begäran, låta utföra en kompletterande undersökning. Vid utvärdering av resultaten skall varje kompletterande undersökning som utförs innan ett beslut som fattas enligt artiklarna 61 och 62 blir slutgiltigt anses utgöra en del av den provning som avses i artikel 56.1.

4. Rätten till resultaten från den tekniska provningen skall tillkomma Växsortmyndigheten ensam och provningsmyndigheterna får endast använda dessa resultat till andra ändamål om Växsortmyndigheten ger sitt samtycke till detta.

Artikel 58

Kostnader vid den tekniska provningen

Växsortmyndigheten skall betala en avgift till provnings-myndigheten i enlighet med tillämpningsföreskrifterna i artikel 114.

Artikel 59

Invändningar mot beviljande av växtförädlarrätt

1. Varje person kan till Växsortmyndigheten lämna in en skriftlig invändning mot beviljande av gemenskapens växtförädlarrätt.

2. Den som lämnar in invändningen skall vara part i förhandlingarna om beviljande av gemenskapens växtförädlarrätt förutom sökanden. Utan att det påverkar artikel 88 skall personer som invänder ha tillgång till handlingarna, inbegripet resultaten av den tekniska provningen och den sortbeskrivning som avses i artikel 57.2.

3. Invändningar får endast grunda sig på följande påståenden:

a) Att villkoren i artikel 7-11 inte uppfylls.

b) Att det föreligger hinder enligt artikel 63.3 eller 63.4 för en föreslagen sortbenämning.

4. Invändningar får lämnas in

a) beträffande punkt 3 a i denna artikel, när som helst efter inlämnandet av ansökan, men innan ett beslut fattats enligt artiklarna 61 eller 62,

b) beträffande punkt 3 b i denna artikel, inom tre månader efter offentliggörandet av den föreslagna sortbenämningen enligt artikel 89.

5. Beslut angående invändningar får fattas samtidigt med beslut enligt artikel 61-63.

Artikel 60

Prioritet för en ny ansökan i samband med invändning

Om en invändning som grundar sig på att villkoren i artikel 11 inte uppfylls leder till att ansökan om gemenskapens växtförädlarrätt dras tillbaka eller avslås, och om den som lämnade in invändningen, inom en månad från den dag då ansökan drogs tillbaka eller avslaget var slutgiltigt, lämnar in en ansökan om gemenskapens växtförädlarrätt kan denne kräva att dagen för tillbakadragandet eller avslaget skall betraktas som ansökningsdag för hans ansökan.

KAPITEL III

BESLUT

Artikel 61

Avslag

1. Växsortmyndigheten skall ge avslag på ansökningar om gemenskapens växtförädlarrätt om och så snart den konstaterar att sökanden

a) inte har åtgärdat de brister som avses i artikel 53 som han fick möjlighet att åtgärda inom en fastställd tidsfrist,

b) inte har uppfyllt en bestämmelse eller ett krav enligt artikel 55.4 eller 55.5 inom den tidsfrist som fastställts, om inte Växsortmyndigheten har accepterat att föreläggande inte skall äga rum, eller

c) inte har föreslagit en sortbenämning som är lämplig enligt artikel 63.

2. Växsortmyndigheten skall också ge avslag på ansökan om gemenskapens växtförädlarrätt om

a) den finner att de villkor den är skyldig att undersöka enligt artikel 54 inte har uppfyllts, eller

b) den på grundval av den provrapport som avses i artikel 57 når fram till slutsatsen att villkoren i artikel 7-9 inte har uppfyllts.

Artikel 62

Beviljande

Om Växsortmyndigheten är av den uppfattningen att resultaten av provningen är tillräckliga för att fatta beslut om ansökan och det inte finns några hinder enligt artiklarna 59 och 61, skall den bevilja gemenskapens växtförädlarrätt. Beslutet skall omfatta en officiell beskrivning av sorten.

394R2100

Artikel 63

Sortbenämning

1. Vid beviljande av gemenskapens växtförädlarrätt skall Växtsortmyndigheten godkänna den sortbenämning för sorten i fråga som sökanden har föreslagit enligt artikel 50.3 om den på grundval av den prövning som utförts enligt artikel 54.1 andra meningen finner att den är lämplig.

2. En sortbenämning är lämplig om det inte föreligger något hinder enligt punkterna 3 och 4 i denna artikel.

3. Det föreligger hinder för fastställande av en sortbenämning om

- a) dess användning i gemenskapens territorium hindras av en tidigare rättighet tillhörande tredje man,
- b) den ofta kan orsaka svårigheter för användarna vad gäller igenkännlighet och reproduktion,
- c) den är identisk eller kan förväxlas med en sortbenämning under vilken en annan sort av samma eller av en närbesläktad art är införd i ett officiellt register över sorter eller under vilken material av en annan sort har saluförts i en medlemsstat eller i en stat som är medlem av den internationella unionen för skydd av växtförädlings-produkter, utom när den andra sorten inte längre existerar och dess benämning inte fått någon särskild betydelse,
- d) den är identisk eller kan förväxlas med andra benämningar som allmänt används vid saluföring av varor eller som inte får användas som beteckning enligt annan lagstiftning,
- e) den kan väcka anstöt i någon av medlemsstaterna eller strider mot den allmänna ordningen,
- f) den kan verka vilseledande eller skapa förvirring beträffande sortens kännetecken, värde eller identitet, eller beträffande förädlarens eller någon annan i förhand- lingarna inblandad parts identitet.

4. Det föreligger också hinder när det är fråga om en sort som redan har registrerats i ett officiellt register över sorter eller material av dessa och har saluförts i vinstsyfte

- a) i en medlemsstat, eller
- b) i en stat som är medlem av den internationella unionen för skydd av nya sorter, eller
- c) i en annan stat för vilken det har fastställts i en gemenskapsrättsakt att sorter där värderas enligt bestämmelser som är likvärdiga med dem som fastställs i direktiven om gemensamma sortlistor, när den föreslagna sortbenämningen skiljer sig från den som har registrerats eller använts i ovanstående fall, såvida det inte föreligger hinder enligt punkt 3 för den senare.

5. Växtsortmyndigheten skall offentliggöra vilka arter den anser vara "nära besläktade" enligt innebörden i punkt 3 c.

KAPITEL IV

UPPRÄTTHÅLLANDE AV GEMENSKAPENS VÄXTFÖRÄDLARRÄTT

Artikel 64

Teknisk efterkontroll

1. Växtsortmyndigheten skall kontrollera de skyddade sorternas beständighet.

2. I detta syfte skall en teknisk efterkontroll utföras enligt artiklarna 55 och 56.

3. Rättsinnehavaren skall förse Växtsortmyndigheten och de provningsmyndigheter som har fått till uppgift att utföra den tekniska efterkontrollen med all information som är nödvändig för en bedömning av sortens beständighet. Rättsinnehavaren skall i enlighet med de instruktioner som givits av Växtsortmyndigheten lämna in material av sorten och tillåta kontroll av att lämpliga åtgärder har vidtagits för att säkerställa sortens beständighet.

Artikel 65

Rapport om den tekniska efterkontrollen

1. På Växtsortmyndighetens anmodan eller om den fastställer att sorten inte är enhetlig eller stabil skall provningsmyndigheten som har fått till uppgift att utföra den tekniska efterkontrollen sända en rapport om resultatet till Växtsortmyndigheten.

2. Om det upptäcks brister enligt punkt 1 vid den tekniska efterkontrollen skall Växtsortmyndigheten underrätta rättsinnehavaren om resultatet av den tekniska efterkontrollen och ge denne möjlighet att ge synpunkter på detta.

Artikel 66

Ändring av sortbenämningen

1. Växtsortmyndigheten skall ändra en sortbenämning som fastställts enligt artikel 63 om den konstaterar att sortbenämningen inte uppfyller, eller inte längre uppfyller, villkoren i artikel 63 och, när tredje man har en tidigare kolliderande rättighet, om rättsinnehavaren samtycker till ändringen eller om rättsinnehavaren eller någon annan som är förpliktad att använda sortbenämningen av denna anledning och genom ett slutligt rättsligt avgörande har fråntagits rätten att använda sortbenämningen.

2. Växtsortmyndigheten skall ge rättsinnehavaren möjlighet att föreslå en ändrad sortbenämning och förfara i enlighet med artikel 63.

3. Invändningar får lämnas in mot den föreslagna ändrade sortbenämningen i enlighet med artikel 59.3 b.

Artikel 67

Beslut som kan överklagas

1. Beslut som har fattats av Växsortmyndigheten enligt artiklarna 20, 21, 59, 61, 62, 63 och 66, liksom beslut rörande avgifter enligt artikel 83, kostnader enligt artikel 85, införande i eller strykning av uppgifter i registret enligt artikel 87 och offentlig insyn enligt artikel 88 kan överklagas.
2. Ett överklagande som lämnats in enligt punkt 1 skall ha uppskjutande verkan. Växsortmyndigheten kan emellertid, om den anser att omständigheterna så kräver, bestämma att det överklagade beslutet inte skall uppskjutas.
3. Beslut som fattats av Växsortmyndigheten enligt artiklarna 29 och 100.2 får överklagas om inte ett direkt överklagande lämnats in enligt artikel 74. Överklagandet skall inte ha någon uppskjutande verkan.
4. Ett beslut som inte avslutar rättsliga förhandlingar i förhållande till någon av parterna får endast överklagas i anslutning till ett överklagande av det slutgiltiga beslutet, om inte det berörda beslutet ger möjlighet till särskilt överklagande.

Artikel 68

Personer som har rätt att överklaga och att vara part i ett överklagande

Varje fysisk eller juridisk person kan, om inte annat sägs i artikel 82, överklaga ett beslut riktat mot den personen, eller ett beslut som, trots att det är i formen av ett beslut riktat mot en annan person, direkt och individuellt berör denne. Parterna i förhandlingarna kan, och Växsortmyndigheten skall, vara part i överklagandet.

Artikel 69

Tidsfrist och överklagandets form

Överklagandet skall lämnas in skriftligt till Växsort- myndigheten inom två månader efter det att beslutet meddelats om detta är riktat mot klaganden, eller om detta inte är fallet, inom två månader efter det att beslutet offentliggjorts, och en skriftlig redovisning av grunderna för överklagandet skall lämnas in inom fyra månader efter ovannämnda meddelande eller offentliggörande.

Artikel 70

Rättelse av överklagat beslut

1. Om den enhet inom Växsortmyndigheten som har utarbetat beslutet finner att överklagandet kan tas upp till prövning och är väl underbyggt skall Växsortmyndigheten rätta beslutet. Detta gäller inte om klaganden har en motpart i överklagandet.
2. Om beslutet inte rättats inom en månad efter det att redovisningen av grunderna för överklagandet mottagits skall Växsortmyndigheten omedelbart
 - avgöra om den skall vidta åtgärder enligt artikel 67.2 andra meningen, och
 - hänskjuta överklagandet till överklagandenämnden.

Artikel 71

Handläggning av överklaganden

1. Om överklagandet bedöms kunna tas upp till prövning skall överklagandenämnden undersöka om överklagandet är väl underbyggt.
2. Under handläggningen av överklagandet skall överklagandenämnden vid behov anmoda parterna i överklagandet att inge synpunkter på överklagandenämndens meddelanden eller på inlägg från de övriga parterna i överklagandet inom en fastställd tidsfrist. Parterna i överklagandemålet skall ha rätt att göra muntliga inlägg.

Artikel 72

Beslut om överklagande

Överklagandenämnden skall fatta beslut om överklagandet på grundval av den undersökning som utförs enligt artikel 71. Överklagandenämnden får utöva alla befogenheter som ligger inom Växsortmyndighetens kompetensområde, eller hänskjuta frågan till den behöriga enheten inom Växsortmyndigheten för vidare handläggning. Denna skall i den mån de faktiska omständigheterna är oförändrade vara bunden av överklagandenämndens beslutsskäl.

Artikel 73

Vidare överklagande

1. Överklagandenämndens beslut kan överklagas till Europeiska gemenskapernas domstol.
2. Överklagandet kan lämnas in under åberopande av brist på kompetens, överträdelse av väsentliga formföreskrifter, överträdelse av fördraget, av denna förordning eller av bestämmelser rörande deras tillämpning, eller av maktmissbruk.

394R2100

3. Överklagandet kan göras av den part i överklagandet som påverkas negativt av beslutet, av kommissionen eller av Växsortmyndigheten.

4. Överklagandet skall lämnas in till domstolen inom två månader från den dag överklagandenämndens beslut meddelades.

5. Om domstolen återförvisar ärendet till överklagan- denämnden för vidare handläggning skall denna, i den mån de faktiska omständigheterna är oförändrade, vara bunden av domstolens beslutsskäl.

Artikel 74

Direkt överklagande

1. Beslut som fattats av Växsortmyndigheten enligt artiklarna 29 och 100.2 kan överklagas direkt till Europeiska gemenskapernas domstol.

2. Bestämmelserna i artikel 73 skall gälla i tillämpliga delar.

KAPITEL VI

DIVERSE BESTÄMMELSER OM FÖRFARANDET

Artikel 75

Beslutsmotivering och parternas rätt att yttra sig

Växsortmyndighetens beslut skall motiveras. De får endast grundas på förhållanden eller bevis som parterna i förhandlingarna har haft möjlighet att yttra sig om muntligt eller skriftligt.

Artikel 76

Växsortmyndighetens egen undersökning av sakförhållandena

Växsortmyndigheten skall under handlägningsförfarandet på eget initiativ pröva de sakförhållanden som omfattas av prövningen enligt artiklarna 54 och 55. Den skall bortse från fakta eller bevismaterial som inte har framlagts inom den tidsfrist som Växsortmyndigheten fastställt.

Artikel 77

Muntliga förhandlingar

1. Muntliga förhandlingar skall antingen hållas på Växsortmyndighetens initiativ eller på begäran av någon av parterna.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 skall muntliga förhandlingar inför Växsortmyndigheten inte vara offentliga.

3. Muntliga förhandlingar inför överklagandenämnden, däribland meddelande av beslut, skall vara offentliga om inte den överklagandenämnd inför vilken förhandlingarna äger rum fattar ett annat beslut i fall när offentlighet kan orsaka allvarliga och orimliga nackdelar, särskilt för en av parterna i överklagandet.

Artikel 78

Bevisupptagning

1. Under förhandlingarna inför Växsortmyndigheten kan bevisupptagningen ske på följande sätt:

- a) Hörande av parterna i förhandlingarna.
- b) Inhämtande av upplysningar.
- c) Framläggande av handlingar eller annat bevismaterial.
- d) Hörande av vittnen.
- e) Yttranden av experter.
- f) Besiktning.
- g) Skriftlig edsvuren utsaga.

2. Om Växsortmyndigheten fattar beslut genom en kommitté kan denna kommitté uppdra åt en av sina medlemmar att företa bevisupptagningen.

3. Om Växsortmyndigheten anser det nödvändigt att en part i förhandlingarna, ett vittne eller en expert, avger muntligt vittnesmål skall den

- a) kalla den berörda personen att inställa sig inför Växsortmyndigheten, eller
- b) anmoda den behöriga rättsliga myndigheten eller annan behörig myndighet i det land där den berörda personen har sitt hemvist att företa bevisupptagning såsom fastställs i artikel 91.2.

4. En part i målet, ett vittne eller en expert, som instäms inför Växsortmyndigheten kan begära att få bli hörd av den behöriga rättsliga myndigheten eller annan behörig myndighet i det land där denne har sitt hemvist. Efter mottagandet av en sådan begäran eller om inkallelsen inte hörsammats kan Växsortmyndigheten, i enlighet med artikel 91.2, begära att den behöriga rättsliga myndigheten, eller annan behörig myndighet, hör personen i fråga.

5. Om en part i målet, ett vittne eller en expert, avger vittnesmål inför Växsortmyndigheten kan Växsortmyndigheten, om den finner det önskvärt att vittnesmålet avges under ed eller i annan bindande form, begära att de behöriga rättsliga myndigheterna eller annan behörig myndighet i det land där den berörda personen har sitt hemvist hör denne under sådana villkor.

394R2100

6. Om Växsortmyndigheten anmodar en behörig rättslig eller annan myndighet att företa förhör kan den begära att beviset upptas i bindande form och att en av Växsortmyndighetens anställda skall tillåtas närvara vid förhöret och att ställa frågor till parten i förhandlingarna, vittnet eller experten, antingen genom den rättsliga eller andra myndigheten eller direkt.

Artikel 79

Delgivning

Växsortmyndigheten skall på eget initiativ delge alla beslut och inkallelser, samt kungörelser och meddelanden efter vilka tidsfrister beräknas, eller som skall delges enligt andra bestämmelser i denna förordning eller genom bestämmelser som antagits enligt denna förordning eller vars delgivning Växsortmyndighetens ordförande har beslutat. Delgivning kan ske genom medlemsstaternas behöriga myndigheter för växtförädlarrätt.

Artikel 80

Återställande av försutten tid

1. En person som ansökt om eller är innehavare av gemenskapens växtförädlarrätt, eller varje annan person som är part i rättsliga förhandlingar inför Växsortmyndigheten som, trots all nödvändig aktsamhet under de särskilda omständigheterna, inte har kunnat iakttä en tidsfrist gentemot Växsortmyndigheten skall på begäran återfå sina tidigare rättigheter om hans underlåtenhet att iakttä tidsfristen har haft som direkt följd på grund av denna förordning att han har förlorat en rättighet eller en möjlighet att föra talan.

2. En begäran skall lämnas in skriftligt inom två månader efter det att hindret upphört. Den åtgärd som personen underlåtit att göra skall fullföljas inom denna period. En begäran skall endast godtas inom ett år efter utgången av den tidsfrist som inte iakttagits.

3. En begäran skall motiveras och innehålla en förklaring om vilka omständigheter som åberopas.

4. Bestämmelserna i denna artikel skall inte gälla för de tidsfrister som avses i punkt 2 eller de tidsfrister som anges i artikel 52.2, 52.4 och 52.5.

5. Varje person som i en medlemsstat i god tro har använt, eller utfört faktiska och seriösa förberedelser för att använda, en sort som omfattas av en offentliggjord ansökan om gemenskapens växtförädlarrätt eller av en redan beviljad växtförädlarrätt får, under perioden mellan det att rättigheterna i samband med gemenskapens växtförädlarrätt eller ansökan om denna förlorades enligt punkt 1 och tidpunkten för återupprättandet av dessa rättigheter, utan att betala fortsätta att använda den i sin verksamhet eller i samband med denna.

Artikel 81

Allmänna principer

1. I den mån denna förordning eller bestämmelser som antas enligt denna förordning inte innehåller bestämmelser om handlägningsförfarande skall Växsortmyndigheten tillämpa de principer inom detta område som är allmänt erkända i medlemsstaterna.

2. Artikel 48 skall gälla i tillämpliga delar beträffande Växsortmyndighetens anställda, i den mån dessa deltar i beslut av den art som avses i artikel 67, och för provningsmyndigheternas anställda, i den mån dessa deltar i beredningen av sådana beslut.

Artikel 82

Ombud

Personer som inte har sitt hemvist, säte eller en anläggning inom gemenskapens territorium kan endast delta som part i förhandlingar inför Växsortmyndigheten om de har utsett ett ombud som har sitt hemvist, säte eller en anläggning inom gemenskapens territorium.

KAPITEL VII

AVGIFTER OCH KOSTNADER

Artikel 83

Avgifter

1. Växsortmyndigheten skall för de tjänsteåtgärder som föreskrivs i denna förordning och årligen under gemenskapens växtförädlarrätts giltighetsperiod ta ut avgifter enligt avgiftsbestämmelserna som fastställs i enlighet med artikel 113.

2. Om förfallna avgiftsbelopp för de tjänsteåtgärder som avses artikel 113.2, eller andra tjänsteåtgärder som avses i avgiftsbestämmelserna, som endast vidtas på begäran, inte betalas skall begäran eller överklagandet inte anses ha lämnats in, om de åtgärder som är nödvändiga för betalning av avgifterna inte har vidtagits senast en månad efter det att Växsortmyndigheten skickade en betalningspåminnelse och i samband med detta påpekade följderna av underlåtenhet att betala.

394R2100

3. Om vissa upplysningar från en person som ansöker om gemenskapens växtförädlarrätt endast kan kontrolleras genom en teknisk provning som är mer omfattande än den normala tekniska provningen av den aktuella taxonomiska gruppen, kan avgifterna för den tekniska provningen, efter det att den person som skall betala avgifterna har hörts, höjas till ett belopp som motsvarar de faktiska utgifterna.

4. Om ett överklagande bifalls skall de avgifter som tas ut i samband med överklagande eller, vid delvis bifall, en proportionell del av avgifterna återbetalas. Återbetalningen kan emellertid helt eller delvis avslås om överklagandet bifallits på grundval av uppgifter som inte var tillgängliga vid tidpunkten för det ursprungliga beslutet.

Artikel 84

Betalningspliktens upphörande

1. Växsortmyndighetens rätt att kräva betalning av avgifter skall preskriberas efter fyra år från utgången av det kalenderår då avgiften förföll till betalning.

2. Krav gentemot Växsortmyndigheten på återbetalning av avgifter eller belopp som Växsortmyndigheten har överdebiterat skall preskriberas efter fyra år från utgången av det kalenderår då kravet uppstod.

3. Den tidsfrist som anges i punkt 1 skall avbrytas vid begäran om betalning av en avgift, och den tidsfrist som avses i punkt 2 skall avbrytas vid ett skriftligt och väl underbyggt krav på återbetalning. Efter avbrottet skall tidsfristen omedelbart börja löpa på nytt och utlöpa senast sex år efter det kalenderår då den ursprungliga tidsfristen började löpa, om inte rättsliga förhandlingar för uppfyllande av kravet har inletts under mellantiden. I sådana fall skall tidsfristen löpa ut tidigast ett år efter det att beslutet har fått laga kraft.

Artikel 85

Fördelning av kostnader

1. Den förlorande parten i handläggning av frågor om återkallande eller upphörande av gemenskapens växtförädlarrätt eller i överklaganden skall bära kostnaderna för den andra parten i förhandlingarna liksom sina egna nödvändiga kostnader i samband med förhandlingarna, däribland resekostnader, uppehälle och ersättning till ombud, rådgivare eller advokat, inom ramen för de belopp som är fastställda för varje kostnadskategori enligt villkoren som fastställs i tillämpningsföreskrifterna enligt artikel 114.

2. Växsortmyndigheten eller överklagandenämnden kan emellertid, om parterna i förhandlingarna förlorar på vissa punkter och vinner på andra, eller då det är motiverat av rättviseskäl, fatta beslut om en annan fördelning av kostnaderna.

3. Den part som avslutar förhandlingarna genom att dra tillbaka sin ansökan om gemenskapens växtförädlarrätt, sin ansökan om återkallande eller upphörande av växtförädlarrätten, eller sitt överklagande, eller genom att avstå från gemenskapens växtförädlarrätt skall bära den andra partens kostnader såsom fastställs i punkterna 1 och 2.

4. Om parterna i förhandlingarna inför Växsortmyndigheten eller överklagandenämnden enas om en annan fördelning av kostnaderna än den som följer av föregående punkter skall denna överenskommelse följas.

5. Växsortmyndigheten eller överklagandenämnden skall på begäran fastställa det kostnadsbelopp som skall betalas enligt föregående punkter.

Artikel 86

Verkställighet av beslut om fastställande av kostnader

1. Varje slutgiltigt beslut som fattas av Växsortmyndigheten om fastställande av kostnadsbelopp kan verkställas.

2. Verkställighet skall ske i enlighet med de civilrättsliga bestämmelser som gäller i den medlemsstat där den äger rum. Efter en undersökning som endast får avse dokumentets äkthet skall verkställighetsklausulen läggas till av den nationella myndighet som regeringen i varje medlemsstat har utsett för detta ändamål. Regeringarna skall meddela Växsortmyndigheten och Europeiska gemenskapernas domstol varje sådan nationell myndighets namn och adress.

3. När dessa formaliteter har uppfyllts på begäran av den part som kräver verkställighet kan denne driva igenom verkställighet i enlighet med nationell lagstiftning genom att lägga fram saken direkt inför den behöriga myndigheten.

4. Verkställighet kan endast skjutas upp genom beslut av Europeiska gemenskapernas domstol. Undersökning av verkställighetsåtgärdernas laglighet skall emellertid åligga nationella domstolar.

KAPITEL VIII

REGISTER

Artikel 87

Upprättande av register

1. Växsortmyndigheten skall föra ett register över ansökningar om gemenskapens växtförädlarrätt som skall innehålla följande uppgifter:

a) Ansökningar om gemenskapens växtförädlarrätt med angivande av taxon och sortens provisoriska beteckning, dagen för ansökan samt sökandens, förädlarens och eventuellt ombuds namn och adress.

b) Alla avslutade förhandlingar rörande ansökningar om gemenskapens växtförädlarrätt samt de uppgifter som fastställs i a.

394R2100

c) Förslag till sortbenämningar.

d) Uppgift om ny sökande eller nytt ombud.

e) På begäran, eventuell verkställighet såsom avses i artiklarna 24 och 26.

2. Växsortmyndigheten skall föra ett register över gemenskapens växtförädlarrätt i vilket följande uppgifter skall föras in efter det att gemenskapens växtförädlarrätt beviljats:

a) Sortens art och sortbenämning.

b) Den officiella sortbeskrivningen eller en hänvisning till dokument hos Växsortmyndigheten i vilka den officiella sortbeskrivningen ingår som en integrerad del av registret.

c) En hänvisning till specifika komponenter beträffande sorter för vilka det vid produktion av material är nödvändigt med upprepade användning av material med specifika komponenter.

d) Rättsinnehavarens, förädlarens eller eventuellt ombuds namn och adress.

e) Dagen för gemenskapens växtförädlarrätts ikraftträdande och upphörande, samt orsak till upphörandet.

f) På begäran, eventuell exklusiv licens enligt avtal eller eventuell tvångslicens samt licensinnehavarens namn och adress.

g) På begäran, eventuell verkställighet såsom avses i artikel 24.

h) Om rättsinnehavaren för en ursprunglig sort och förädlaren av en sort som är väsentligen avledd från den ursprungliga sorten båda så önskar, identifiering av sorterna som ursprungliga respektive avledda samt de berörda parternas namn och adress. En begäran från en av parterna är endast tillräcklig om denne har erhållit antingen ett obesträtt erkännande av den andra parten enligt artikel 99 eller ett slutgiltigt beslut eller en slutgiltig dom enligt bestämmelserna i denna förordning som innehåller en identifiering av de berörda sorterna som ursprungliga respektive avledda.

3. Andra uppgifter eller eventuella villkor för införande i båda registren kan anges närmare i tillämpningsföreskrifterna enligt artikel 114.

4. Växsortmyndigheten kan på eget initiativ och efter samråd med rättsinnehavaren, om nödvändigt, anpassa den officiella sortbeskrivningen beträffande kännetecknens antal och art eller de angivna uttrycken av dessa kännetecken till rådande principer rörande beskrivning av sorten i det aktuella taxonet för att göra sortbeskrivningen jämförbar med beskrivningar av andra sorter i samma taxon.

Artikel 88

Offentlig insyn

1. De register som omnämns i artikel 87 skall vara öppna för offentlig insyn.

2. Om legitimt intresse föreligger skall följande vara öppet för offentlig insyn i enlighet med villkoren i tillämpningsföreskrifterna enligt artikel 114:

a) Dokument rörande ansökningar om gemenskapens växtförädlarrätt.

b) Dokument rörande gemenskapens växtförädlarrätt som redan beviljats.

c) Odling av sorter för teknisk provning.

d) Odling av sorter för teknisk efterkontroll av deras fortsatta beständighet.

3. Beträffande sorter för vilka material med specifika komponenter måste användas upprepade gånger vid produktion av material skall alla uppgifter om komponenter, däribland odling av dessa, undantas offentlig insyn på begäran av den person som ansöker om gemenskapens växtförädlarrätt. En sådan begäran om undantag från offentlig insyn får inte lämnas in efter det att beslut har fattats om ansökan om beviljande av gemenskapens växtförädlarrätt.

4. Material som har sänts in eller erhållits i samband med de undersökningar som avses i artiklarna 55.4, 56 och 64 får endast överlåtas till andra parter av de myndigheter som är behöriga enligt denna förordning om den person som är berättigad ger sitt samtycke, eller om överlåtelsen krävs i samband med det samarbete som föreskrivs i denna förordning vid provningen eller i enlighet med rättsföreskrifter.

Artikel 89

Periodiska publikationer

Växsortmyndigheten skall minst varannan månad utge en publikation som skall innehålla de uppgifter som införs i registren enligt artiklarna 87.1 och 87.2 a, 87.2 d, 87.2 e, 87.2 f, 87.2 g, 87.2 h och som ännu inte offentliggjorts.

Växsortmyndigheten skall också offentliggöra en årsrapport med de uppgifter som Växsortmyndigheten betraktar som lämpliga. Årsrapporten skall dock minst innehålla en förteckning över gällande växtförädlarrätter, rättsinnehavarna, dagen för beviljande och upphörande och de godtagna sortbenämningarna. Närmare föreskrifter för dessa publikationer skall fastställas av förvaltningsrådet.

Artikel 90

Utbyte av uppgifter och publikationer

1. Växsortmyndigheten och medlemsstaternas behöriga växsortmyndigheter skall, på begäran och utan att det påverkar tillämpningen av de villkor som fastställs för översändning av resultaten av de tekniska provningarna, tillsända varandra för eget bruk och avgiftsfritt ett eller flera exemplar av sina publikationer och annan relevant information om ansökningar om och beviljande av växtförädlarrätt.

394R2100

2. De uppgifter som avses i artikel 88.3 skall endast ingå i denna information om

- a) uppgifterna är nödvändiga för genomförandet av provning eller efterkontroll enligt artiklarna 55 och 64, eller
- b) den person som ansöker om eller innehavaren av gemenskapens växtförädlarrätt ger sitt samtycke till detta.

Artikel 91

Administrativt och rättsligt samarbete

1. Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller i nationell lagstiftning skall Växsortmyndigheten, de provningsmyndigheter som avses i artikel 55.1 och medlemsstaternas domstolar eller andra behöriga myndigheter på anmodan bistå varandra genom att vidarebefordra uppgifter eller ge tillgång till akter om sorten, samt prover eller odlingar av denna. Om Växsortmyndigheten och provningsmyndigheterna ger domstolar och åklagarmyndigheter tillgång till akter, prover och odlingar är denna tillgång inte underställd de restriktioner som fastställs i artikel 88, och den tillgång som provningsmyndigheterna ger skall inte vara underställd ett beslut fattat av Växsortmyndigheten enligt den artikeln.

2. Efter att ha mottagit en anmodan från Växsortmyndigheten skall medlemsstaternas domstolar eller andra behöriga myndigheter på Växsortmyndighetens vägnar och inom ramen för sin behörighet företa undersökningar eller vidta andra nödvändiga åtgärder.

FEMTE DELEN

INVERKAN PÅ ANDRA RÄTTSFÖRESKRIFTER

Artikel 92

Förbud mot dubbelt skydd

1. En sort som omfattas av gemenskapens växtförädlarrätt får inte omfattas av nationell växtförädlarrätt eller något patent. Växtförädlarrätt som beviljas i strid med första meningen skall vara utan verkan.

2. Om rättsinnehavaren före beviljandet av gemenskapens växtförädlarrätt har beviljats annan rätt såsom avses i punkt 1 för samma sort får han inte åberopa de rättigheter som följer av detta skydd för sorten så länge gemenskapens växtförädlarrätt gäller.

Artikel 93

Tillämpning av nationell lagstiftning

Rättsanspråk på grundval av gemenskapens växtförädlarrätt skall endast underställas begränsningar genom medlemsstaternas lagstiftning i den mån detta uttryckligen fastställs i denna förordning.

SJÄTTE DELEN

CIVILRÄTTSLIGA KRAV, ÖVERTRÄDELSER, BEHÖRIGHET

Artikel 94

Överträdelse

1. Den person som

a) utför en av de åtgärder som fastställs i artikel 13.2 utan att vara berättigad därtill avseende en sort för vilken gemenskapens växtförädlarrätt beviljats, eller

b) inte använder en sortbenämning korrekt såsom avses i artikel 17.1 eller som utelämnar de relevanta uppgifter som avses i artikel 17.2, eller

c) i strid med artikel 18.3 använder sortbenämningen för en sort, för vilken gemenskapens växtförädlarrätt beviljats, eller en beteckning som kan förväxlas med en sådan benämning,

kan av rättsinnehavaren stämmas för att upphöra med överträdelsen eller betala rimlig ersättning, eller bådadera.

2. Den som handlar avsiktligt eller försumligt skall dessutom vara förpliktad att ersätta rättsinnehavaren för eventuell ytterligare skada som uppstått på grund av åtgärden i fråga. Vid ringa försumlighet kan sådana krav sänkas i förhållande till graden av ringa försumlighet, dock inte i sådan utsträckning att de blir lägre än den fördel som den överträdande parten haft till följd av överträdelsen.

Artikel 95

Åtgärder före beviljandet av gemenskapens växtförädlarrätt

Rättsinnehavaren kan kräva rimlig ersättning från personer som, under perioden mellan offentliggörandet av ansökan om gemenskapens växtförädlarrätt och beviljandet av denna, utfört en åtgärd som efter denna period skulle vara förbjuden till följd av gemenskapens växtförädlarrätt.

394R2100

Artikel 96

Preskription

Krav enligt artiklarna 94 och 95 skall preskriberas tre år efter den tidpunkt då gemenskapens växtförädlarrätt slutgiltigt beviljades och rättsinnehavaren fick vetskap om åtgärden och om den person som har begått överträdelsen eller, i frånvaro av sådan vetskap, 30 år efter det att den aktuella åtgärden avslutades.

Artikel 97

Kompletterande tillämpning av nationell lagstiftning beträffande överträdelse

1. Om den part som är ansvarig enligt artikel 94 genom överträdelsen uppnått en vinst på bekostnad av rättsinnehavaren eller en licensinnehavare, skall de domstolar som är behöriga enligt artiklarna 101 och 102 tillämpa den nationella lagstiftningen, inklusive internationell privaträtt, vad gäller ersättning.
2. Punkt 1 skall också tillämpas beträffande andra krav som kan uppstå till följd av utförande av eller underlåtenhet att utföra åtgärder enligt artikel 95 under perioden från offentliggörandet av ansökan om beviljande av gemenskapens växtförädlarrätt till avslutningen av handläggningen av denna.
3. I alla andra avseenden skall gemenskapens växtförädlarrätts verkningar uteslutande fastställas i enlighet med denna förordning.

Artikel 98

Hävdande av rätt till gemenskapens växtförädlarrätt

1. Om gemenskapens växtförädlarrätt har beviljats en person som inte är berättigad till den enligt artikel 11 får den person som är berättigad till den, utan att det påverkar hans andra rättsliga möjligheter enligt nationell lagstiftning, kräva att gemenskapens växtförädlarrätt skall överlåtas till honom.
2. Om en person endast är berättigad till en del av gemenskapens växtförädlarrätt får denna person i enlighet med punkt 1 kräva att få bli medinnehavare.
3. Krav enligt punkterna 1 och 2 kan endast åberopas under en period på högst fem år från offentliggörandet av beviljandet av gemenskapens växtförädlarrätt. Denna bestämmelse skall inte gälla om rättsinnehavaren vid tidpunkten då rätten beviljades eller förvärvades av honom hade vetskap om att han inte eller inte ensam var berättigad till gemenskapens växtförädlarrätt.
4. Den person som är berättigad skall på motsvarande sätt kunna ställa krav enligt punkterna 1 och 2 beträffande en ansökan om beviljande av gemenskapens växtförädlarrätt som lämnats in av en sökande som inte eller inte ensam var berättigad till den.

Artikel 99

Rätt till sortidentifikation

Rättsinnehavaren för en ursprunglig sort och förädlaren av en sort som är väsentligen avledd från den ursprungliga sorten skall ha rätt att få identifikationen av de aktuella sorterna erkänd som ursprunglig respektive väsentligen avledd.

Artikel 100

Rättsliga följder av en ändring av innehav beträffande gemenskapens växtförädlarrätt

1. Om det sker en fullständig ändring av innehav beträffande gemenskapens växtförädlarrätt till följd av en slutgiltig dom som avgivits enligt artiklarna 101 eller 102 efter åberopande av rätt enligt artikel 98.1, skall licenser eller andra rättigheter bortfalla vid införandet av namnet på den berättigade personen i registret över gemenskapens växtförädlarrätt.
2. Om rättsinnehavaren eller en licensinnehavare har utfört en av de åtgärder som fastställs i artikel 13.2 eller utfört faktiska och seriösa förberedelser för detta innan förhandlingarna enligt artiklarna 101 och 102 har inletts kan denne fortsätta att utföra eller utföra dessa åtgärder under förutsättning att han begär en icke-exklusiv licens från den nye rättsinnehavaren som införts i registret över gemenskapens växtförädlarrätt. En sådan begäran måste framföras inom den tidsfrist som fastställs i tillämpnings- föreskrifterna. Licensen kan beviljas av Växsortmyndigheten om parterna inte kan nå enighet. Artikel 29.3-29.7 skall gälla i tillämpliga delar.
3. Punkt 2 skall inte tillämpas om rättsinnehavaren eller licensinnehavarna handlade i ond tro när de utförde åtgärderna eller inledde förberedelser för detta.

Artikel 101

Behörighet och förfarande beträffande civilrättsliga krav

1. Lugano-konventionen och de kompletterande bestämmelserna i denna artikel och i artikel 102-106 i denna förordning skall tillämpas i fråga om förhandlingar avseende de krav som avses i artikel 94-100.
2. Förhandlingar av den art som avses i punkt 1 skall föras i domstolar
 - a) i den medlemsstat eller annan stat som är avtalslutande part till Lugano-konventionen där svaranden är bosatt eller har sitt säte eller, om detta saknas, en anläggning, eller

394R2100

b) om detta villkor inte uppfylls i någon av medlemsstaterna eller i någon av de stater som är avtalslutande parter till Lugano-konventionen, i den medlemsstat där käranden har sitt hemvist eller sitt säte eller, om detta saknas, en anläggning, eller

c) om detta villkor inte uppfylls i någon medlemsstat, i den medlemsstat där Växsortmyndighetens har sitt säte. De behöriga domstolarna får fatta beslut om överträdelse oavsett i vilken medlemsstat de påstås ha begåtts.

3. Förhandlingar avseende överträdelse kan också föras i domstolen på den plats där skadan har skett. I sådana fall skall domstolen vara behörig att fatta beslut endast beträffande överträdelse som påstås ha begåtts i den medlemsstat till vilken domstolen hör.

4. Förhandlingsformer och behöriga domstolar skall vara de som följer av lagstiftningen i den stat som fastställs enligt punkterna 2 eller 3.

Artikel 102

Kompletterande bestämmelser

1. Talan om rätt enligt artikel 98 i denna förordning skall inte anses omfattas av bestämmelserna i artikel 5.3 och 5.4 i Lugano-konventionen.

2. Trots vad som sägs i artikel 101 i denna förordning skall artiklarna 5.1, 17 och 18 i Lugano-konventionen tillämpas.

3. Vid tillämpningen av artiklarna 101 och 102 i denna förordning skall en parts hemvist eller säte fastställas enligt artiklarna 52 och 53 i Lugano-konventionen.

Artikel 103

Gällande förfaranderegler

När nationella domstolar är behöriga enligt artiklarna 101 och 102 skall de förfaranderegler gälla som i den aktuella medlemsstaten tillämpas i fråga om samma typ av mål rörande motsvarande form av nationell äganderätt utan att påverka tillämpningen av artiklarna 104 och 105.

Artikel 104

Rätt att föra talan om intrång

1. Talan om intrång får väckas av rättsinnehavaren. En licensinnehavare får väcka talan om inte detta uttryckligen har uteslutits genom ett avtal med rättsinnehavaren beträffande en exklusiv licens eller har uteslutits av Växsortmyndigheten enligt artiklarna 29 eller 100.2.

2. Varje licensinnehavare skall i syfte att få ersättning för den skada som åsamkats honom ha rätt att inträda i den process som rättsinnehavaren har väckt.

Artikel 105

Förpliktelse för de nationella domstolarna och andra myndigheter

En nationell domstol eller annan myndighet som behandlar ett mål rörande gemenskapens växtförädlarrätt skall betrakta gemenskapens växtförädlarrätt som giltig.

Artikel 106

Vilandeförklaring

1. Om en talan rör krav enligt artikel 98.4 och beslutet är avhängigt om sorten kan skyddas enligt artikel 6 får detta beslut inte fattas förrän Växsortmyndigheten har fattat beslut om ansökan om gemenskapens växtförädlarrätt.

2. Om en talan rör redan beviljad växtförädlarrätt, i fråga om vilken rättsliga förhandlingar har inletts om återkallande eller upphörande enligt artiklarna 20 eller 21, får målet vilandeförklaras i den mån beslutet beror på gemenskapens växtförädlarrätts giltighet.

Artikel 107

Sanktioner vid överträdelse av gemenskapens växtförädlarrätt

Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att samma bestämmelser tillämpas för att sanktionera överträdelse av gemenskapens växtförädlarrätt som de som tillämpas vid överträdelse av motsvarande former av nationell äganderätt.

SJUNDE DELEN

BUDGET, FINANSIELL KONTROLL, GEMENSKAPSRÄTTSLIGA TILLÄMPNINGSFÖRESKRIFTER

Artikel 108

Budget

1. Samtliga Växsortmyndighetens inkomster och utgifter skall sammanställas för varje räkenskapsår och redovisas i Växsortmyndighetens budget. Räkenskapsåret skall sammanfalla med kalenderåret.

2. Inkomster och utgifter i budgeten skall balansera.

394R2100

3. Inkomsterna skall, med undantag av eventuella andra inkomster, bestå av de avgifter som skall betalas enligt artikel 83 på grundval av de avgiftsbestämmelser som avses i artikel 113 och i den utsträckning det är nödvändigt av ett bidrag från Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

4. Utgifterna skall, med undantag av eventuella andra utgifter, bestå av Växsortmyndighetens fasta utgifter och utgifter för Växsortmyndighetens allmänna drift, däribland de belopp som skall betalas till provningsmyndigheterna.

Artikel 109

Upprättande av budget

1. Ordföranden skall varje år göra en beräkning över Växsortmyndighetens inkomster och utgifter för följande år och översända denna senast den 31 mars varje år till förvaltningsrådet, tillsammans med en förteckning över poster och, om beräkningen innefattar det bidrag som avses i artikel 108.3, en motivering.

2. Om beräkningen innefattar det bidrag som avses i artikel 108.3 skall förvaltningsrådet omedelbart vidarebefordra beräkningen till kommissionen tillsammans med förteckningen över poster och motiveringen, samt sitt eventuella yttrande. Kommissionen skall vidarebefordra dessa till gemenskapernas budgetmyndighet och kan samtidigt bifoga sitt eventuella yttrande med en alternativ beräkning.

3. Förvaltningsrådet skall anta budgeten som skall omfatta Växsortmyndighetens förteckning över poster. Om beräkningen innefattar det bidrag som avses i artikel 108.3 skall budgeten, om nödvändigt, anpassas till anslagen i Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

Artikel 110

Genomförande av budget

Ordföranden skall genomföra Växsortmyndighetens budget.

Artikel 111

Kontroll

1. Kontroll av Växsortmyndighetens åtaganden och betalningar av alla utgifter samt kontroll av fastställande och inkassering av alla inkomster skall utföras av en styrekonom som utses av förvaltningsrådet.

2. Ordföranden skall senast den 31 mars varje år översända Växsortmyndighetens räkenskaper över inkomster och utgifter under föregående räkenskapsår till kommissionen, förvaltningsrådet och Europeiska gemenskapernas revisionsrätt. Revisionsrätten skall granska räkenskaperna i enlighet med de relevanta bestämmelser som gäller för Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

3. Förvaltningsrådet skall bevilja Växsortmyndighetens ordförande ansvarsfrihet för genomförandet av budgeten.

Artikel 112

Finansiella bestämmelser

Förvaltningsrådet skall, efter samråd med revisionsrätten, anta interna finansiella bestämmelser i vilka särskilt skall anges förfarandet vid upprättande och genomförande av Växsortmyndighetens budget. De finansiella bestämmelserna skall i så hög grad som möjligt motsvara bestämmelserna i budgetförordningen som gäller för Europeiska gemenskapernas allmänna budget och endast avvika från dessa om de särskilda kraven i vissa delar av Växsortmyndighetens verksamhet så kräver.

Artikel 113

Avgiftsbestämmelser

1. I avgiftsbestämmelserna skall särskilt fastställas i vilka fall avgifter enligt artikel 83.1 skall betalas, avgiftsbeloppens storlek och hur de skall tas ut.

2. Avgifter skall minst tas ut i följande fall:

a) För handläggning av ansökan om beviljande av gemenskapens växtförädlarrätt. Denna avgift skall omfatta

- formell prövning (artikel 53)

- materiell prövning (artikel 54)

- undersökning av sortbenämningen (artikel 63)

- beslutet (artiklarna 61 och 62)

- offentliggörandet i samband därmed (artikel 89).

b) För organisation och utförande av den tekniska provningen.

c) För handläggning av överklagande fram till dess ett beslut fattas.

d) För varje år av gemenskapens växtförädlarrätts giltighetsperiod.

3. a) Utan att påverka tillämpningen av b och c skall avgiftsbeloppen fastställas till en nivå som säkerställer att inkomsterna av dessa i princip är tillräckliga för att balansera Växsortmyndighetens budget.

b) Det bidrag som avses i artikel 108.3 kan emellertid under en övergångsperiod fram till den 31 december det fjärde året efter den dag som fastställs i artikel 118.2 täcka utgifter i samband med Växsortmyndighetens inkörningsfas. I enlighet med förfarandet i artikel 115 kan denna period, om nödvändigt, förlängas med högst ett år.

394R2100

c) Under ovannämnda övergångsperiod får det bidrag som avses i artikel 108.3 dessutom täcka vissa av Växsortmyndighetens utgifter i samband med viss annan verksamhet än behandling av ansökningar, organisation och utförande av tekniska provningar och behandling av överklaganden. Denna verksamhet skall anges närmare senast ett år efter det att denna förordning antagits i tillämpningsföreskrifter enligt artikel 114.

4. Avgiftsbestämmelserna skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 115 efter samråd med förvaltningsrådet om utkastet till de åtgärder som skall vidtas.

Artikel 114

Andra tillämpningsföreskrifter

1. Närmare tillämpningsföreskrifter för denna förordning skall antas. De skall särskilt omfatta bestämmelser - om förhållandet mellan Växsortmyndigheten och de provningsmyndigheter, organ och avdelningar som avses i artiklarna 30.4, 55.1 och 55.2,

- om de fall som avses i artiklarna 36.1 och 42.2,

- om förfarandet i överklagandenämnderna.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 112 och 113 skall samtliga tillämpningsföreskrifter som nämns i denna förordning antas i enlighet med förfarandet i artikel 115 efter samråd med förvaltningsrådet om utkastet till de åtgärder som skall vidtas.

Artikel 115

Förfarande

1. Kommissionen skall bistås av en kommitté bestående av företrädare för medlemsstaterna och som har kommissionens företrädare som ordförande.

2. När förfarandet som fastställs i denna artikel skall följas skall kommissionens företrädare förelägga kommittén ett utkast till de åtgärder som skall vidtas. Kommittén skall avge sitt yttrande om utkastet inom den tidsfrist som ordföranden får fastställa beroende på hur brådskande ärendet är. Yttrandet skall avges med den majoritet som fastställs i artikel 148.2 i fördraget beträffande beslut som rådet skall fatta på kommissionens förslag. Vid omröstningar skall medlemsstatsföreträdarnas röster vägas på det sätt som fastställs i samma artikel. Ordföranden skall inte delta i omröstningar.

3. a) Kommissionen skall anta de planerade åtgärderna om dessa är i överensstämmelse med kommitténs yttrande.

b) Om de planerade åtgärderna inte är i överensstämmelse med kommitténs yttrande, eller om inget yttrande avges, skall kommissionen genast förelägga rådet ett förslag till de åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta beslut med kvalificerad majoritet.

Om rådet, vid utgången av en tremånadersperiod räknat från förslagens föreläggande, inte har fattat något beslut skall de föreslagna åtgärderna antas av kommissionen, utom i fall där rådet med enkel majoritet har uttalat sig mot åtgärderna.

ÅTTONDE DELEN

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTLIGA BESTÄMMELSER

Artikel 116

Undantag

1. Trots vad som sägs i artikel 10.1 a och utan att påverka tillämpningen av bestämmelserna i artikel 10.2 och 10.3 skall en sort även betraktas som ny i fall där sortbeståndsdelarna eller material därav inte har saluförts eller på annat sätt överlåtits till andra, av förädlaren själv eller med dennes samtycke inom gemenskapens territorium för utnyttjande av sorten mer än fyra år, eller för druvsorter och trädslag mer än sex år, före denna förordnings ikraftträdande om ansökningsdagen ligger inom ett år efter ikraftträdandet.

2. Punkt 1 skall också tillämpas beträffande sådana sorter i fall när nationell växtförädlarrätt beviljades i en eller flera medlemsstater före denna förordnings ikraftträdande.

3. Trots vad som sägs i artiklarna 55 och 56 skall den tekniska provningen av dessa sorter i största möjliga utsträckning utföras av Växsortmyndigheten på grundval av tillgängliga resultat från förhandlingar om beviljande av nationell växtförädlarrätt enligt överenskommelse med den myndighet inför vilken dessa förhandlingar ägde rum.

4. För gemenskapens växtförädlarrätt som beviljats enligt punkterna 1 och 2 gäller följande:

- Artikel 13.5 a skall inte gälla beträffande väsentligen avledda sorter, vars existens var allmänt känd i gemenskapen före dagen för denna förordnings ikraftträdande.

- Artikel 14.3 fjärde strecksatsen skall inte gälla för jordbrukare som fortsätter att använda en etablerad sort i enlighet med artikel 14.1 om de innan denna förordnings ikraftträdande redan har använt sorten för de ändamål som beskrivs i artikel 14.1 utan att betala ersättning. Denna bestämmelse skall gälla fram till den 30 juni det sjunde året efter denna förordnings ikraftträdande. Före den dagen skall kommissionen lägga fram en rapport om situationen beträffande varje enskild etablerad sort. Denna period kan förlängas genom de tillämpningsföreskrifter som antas enligt artikel 114 om detta är berättigat enligt kommissionens rapport.

394R2100

- Utan att påverka de rättigheter som följer av nationell växtförädlarrätt skall bestämmelserna i artikel 16 gälla i tillämpliga delar i fråga om åtgärder rörande material som överlåtits till andra av förädlaren själv eller med dennes samtycke före dagen för denna förordnings ikraftträdande, om dessa åtgärder utförs av en person som redan före denna dag har utfört sådana åtgärder eller gjort faktiska och seriösa förberedelser för detta.

Om dessa tidigare åtgärder har omfattat vidare förökning enligt innebörden i artikel 16 a skall rättsinnehavarens tillåtelse krävas för vidare förökning efter utgången av det andra året, eller för druvsorter och trädslag efter utgången av det fjärde året, efter dagen för denna förordnings ikraftträdande.

- Trots vad som sägs i artikel 19 skall gemenskapens växtförädlarrätts giltighetsperiod förkortas med den längsta period

- under vilken sortbeståndsdelar eller skördat material har saluförts eller på annat sätt överlåtits till andra av förädlaren själv eller med dennes samtycke inom gemenskapens territorium för utnyttjande av sorten, enligt vad som har fastställts vid förfarandet för beviljande av gemenskapens växtförädlarrätt, vad avser punkt 1,

- under vilken nationell växtförädlarrätt/nationella växtförädlarrätter har varit gällande, vad avser punkt 2, dock inte med mer än fem år.

Artikel 117

Övergångsbestämmelser

Växsortmyndigheten skall upprättas i tillräckligt god tid för att fullt ut kunna utföra de uppgifter som åläggs den genom denna förordning från och med den 27 april 1995.

Artikel 118

Ikraftträdande

1. Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.

2. Artiklarna 1, 2, 3, 5-29 och 49-106 skall tillämpas från och med den 27 april 1995.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 juli 1994.

På rådets vägnar

Th. WAIGEL

Ordförande

(1) EGT nr C 244, 28.9.1990, s. 1 och

EGT nr C 113, 23.4.1993, s. 7.

(2) EGT nr C 305, 23.11.1992, s. 55 och

EGT nr C 67, 16.3.1992, s. 148.

(3) EGT nr C 60, 8.3.1991.

(4) EGT nr L 181, 1.7.1992, s. 12. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1552/93 (EGT nr L 154, 25.6.1993, s. 19).

(5) EGT nr L 17, 6.10.1958, s. 385/58. Förordningen senast ändrad genom anslutningsakten av år 1985.